TAMIL

SECOND STANDARD READER.

NEW SERIES.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
25 JAN. 96
MADRAS.

FIRST EDITION, 5,000 COPIES.

இரண்டாம்
ஸ்டாண்டர்ட் புஸ்தகம்.

CHRISTIAN · LITERATURE · SOCIETY · FOR · INDIA

ज्ञानोदय

MADRAS:
THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY.
S. P. C. K. PRESS, VEPERY.

1895.

TAMIL

SECOND STANDARD READER

NEW SERIES.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS, MADRAS.
25 MAR. 96

FIRST EDITION, 5,000 COPIES.

இரண்டாம்
ஸ்டாண்டர்ட் புஸ்தகம்.

MADRAS:
THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY.
S. P. C. K. PRESS, VEPERY.

1895.

1561

S. P. C. K. Press, Vepery, Madras—1895.

1561
494.81186

3 1560
494.81186

பொருள் அட்டவணை.

பாடம்.	பக்கம்.
1. புதுப் புஸ்தகம்	1
2. உன்னை உண்டாக்கினவர் யார்?	3
3. சரீரம்	3
4. மனுஷனும் வாத்தும்	5
5. பசுமாடு	6
6. தேவன் சர்வ சிருஷ்டிகர்த்தா	7
7. நம்மைக் காண்கிறதார்?	8
8. ஆத்துமா	9
9. பையனும், முந்திரிக்கொட்டைகளும்	10
10. மண்ணுண்டையும், மல்லிகைப் புஷ்பமும்	11
11. மூக்கும் வாயும்	12
12. எருமை	13
13. கீழ்ப்படியும்வகை	14
14. கடவுளுக்கு எல்லாம் தெரியும்	15
15. தானியக் கதிர்	16
16. காலம்	18
17. சிறுபிள்ளையும் கிளிப்பிள்ளையும்	19
18. குள்ளநரியும் பழக்குலையும்	20
19. ஆதித்தாய் தந்தை	21
20. கழுகும் குழந்தையும்	22
21. கண்	24
22. சத்தியத்தைப் பேசு	25
23. காகமும் அன்னமும்	26
24. பெட்டைக்கோழி	27
25. எது பாவம்?	28
26. வாழைமரம்	29
27. கழுதையும் கோவேறு கழுதையும்	30
28. பொன்காசு	31
29. ஆந்தை	32
30. உலகரக்ஷகர்	33
31. விழுந்துபோன குருவிக்கூடு	34
32. காது	36
33. காகம்	37
34. இரக்ஷிப்பின் வழி	38
35. புல்லும் புஷ்பமும்	39
36. பூனைக்குட்டி	40
37. விருக்ஷம்	41
38. பேராசையுள்ள நாய்	43
39. இந்தியா	44
40. நல்ல மறுமொழி	45
41. பாடசாலைக்குப் போகும் சிறுபெண்	46
42. தேக்கும் நாணலும்	47

பாடம்.	பக்கம்.
43. பழைய வழக்கம்	48
44. வாத்து	49
45. ஜெபம்	51
46. பூகோளம்	52
47. ஒரு பையனும் அவனுடைய கையெழுத்தும்.	53
48. பருந்து	54
49. பணம்	55
50. கிணற்றில் விழுந்த குள்ளநரி	56
51. மற்றவர்களுக்கு நாம் செய்யும் கடமை......	58
52. சுகத்தைப் பேணும் முறை........................	59
53. அடிக்கு உதை தகாது ..	60
54. மச்சங்கள்	61
55. இயேசு சிறுவர்க்குக் காட்டிய அன்பு	62
56. பனைமரமும் சுரைச்செடியும்	64
57. நாம் எல்லாரும் சகோதரர்	65
58. அது தேறுகிறவகை அல்ல	66
59. சூரியனும் சந்திரனும் ..	67
60. இரக்கமின்மை	68
61. முட்செவ்வந்தி..........	70
62. பாக்கியமுள்ள ஏழை ..	71
63. எறும்பு	72
64. களவைக்குறித்து	74
65. ஜலம்	75
66. இதுவே தருணம்........	76
உலகநீதி..................	81
கொன்றைவேந்தன்	83

SECOND STANDARD READER.

இரண்டாம் ஸ்டாண்டர்ட் புஸ்தகம்.

1. புதுப் புஸ்தகம்.

அரும்பதங்கள் .... வருத்தமான வார்த்தைகள்.
அங்கங்கே .... ஊடே ஊடே, பல இடங்களில்.
எறும்பூர .... எறும்பு நகர நகர.

கற்குழியும்	கல்லும் குழியாகும்.
பழமொழி	பழமையான போதனைவாக்கியம்.
அநுதினமும்	ஒவ்வொருநாளும்.
அறப்படித்து..............	நன்றாய்ப்படித்து.
அணை	கரை, மண்மேடு.
வெள்ளம்..............	ஜலப்பெருக்கம், பிரவாகம்.
பிரதிதினமும்..............	நாடோறும்.
முயலுவது	பிரயாசப்படுவது.

அண்ணா! வாரும், வாரும்; இதோ என்னுடைய புதுப் புஸ்தகத்தைப் பாரும். முதலாம் ஸ்டாண்டர்ட் புஸ்தகத்தைப் படித்தாயிற்று, இதைத் துவக்கப்போகிறேன். இது நல்ல புஸ்தகம்போலிருக்கிறது. இதில் பல அரும்பதங்கள் அங்கங்கே வருகின்றன. ஆனாலுமென்ன? "எறும்பூரக் கற்குழியும்" என்கிற பழமொழிபோல அநுதினமும் சில பதங்கள் படித்தால் அரும்பதங்களை யெல்லாம் அறப்படித்துவிடமாட்டேனா!

இனிமேல் நான் ஒரு நிமிஷத்தையும் வீணில் கழிக்கலாகாது. கடந்துபோன காலம் திரும்பவும் வருமா? "அணைகடந்த வெள்ளம் அழுதாலும் வராது" என்கிற பழமொழிப்படி நம்மைக் கடந்த காலம் மறுபடியும் வரமாட்டாது.

அண்ணா! நான் நாடோறும், புதிதாய்க் கொஞ்சமாவது படிக்கும்படி பிரயாசப்படுவது புத்தியல்லவா?—ஆம் ஆம் தம்பி! அது புத்திதான், அதனோடு, நீ முன் இருந்ததைப் பார்க்கிலும் பிரதிதினமும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாவது நல்லவனாக முயலுவது அதிலும் அதிக புத்தியாய் இருக்கும்.

2. உன்னை உண்டாக்கினவர் யார்? உ.

சர்வஜனங்கள்............	எல்லா மனுஷர்.
சிருஷ்டித்தவர்	உண்டாக்கினவர்.
முகரும்படி	வாசனை அறியும்படி.
ருசிக்கும்படி	சுவை அறியும்படி.
புத்தி	அறிவு.
அவனருளற்றால்	கடவுளுடைய கிருபை இல்லாவிட்டால்.
அனைவருமற்றார்	சகல மனுஷரும் சாவார்கள்.
கிருபையும்................	இரக்கமும்.

என்னையும், இவ்வுலகத்திலுள்ள சர்வஜனங்களையும் சிருஷ்டித்தவர் யார்? நான் கேட்கும்படி காதையும், காணும்படி கண்ணையும், முகரும்படி மூக்கையும், பேசும்படி வாயையும், ருசிக்கும்படி நாவையும், நடக்கும்படி கால்களையும், பாதங்களையும், நன்மை தீமை அறியும்படி புத்தியையும், சாகாத ஆத்துமாவையும் எனக்குத் தந்தது யார்? தேவனே தந்தார்.

தேவனே தினந்தினம் என்னை ஜீவனோடு காப்பாற்றுகிறார். "அவன் அருள் அற்றால் அனைவரும் அற்றார்" என்கிற பழமொழிப்படி, தேவன் என் ஜீவனை அன்றன்றும் காவாவிடில் நான் சாகவேண்டியது. ஆ, தேவன் எவ்வளவு நன்மையும் கிருபையும் உள்ளவராய் இருக்கிறார்! நான் அவரை நேசித்து, அவரைப்போல நானும் நல்லவனாயிருக்கும்படி முயற்சிசெய்வேனாக.

3. சரீரம். ௩.

உயர்ந்த ஸ்தானம்.........	மேலான இடம்.
அவயவங்கள்	தேகத்தின் பல உறுப்புகள்.
அமைக்கப்பட்டு	வைக்கப்பட்டு, ஸ்தாபிக்கப்பட்டு.
எண்சாணுடம்பு	எட்டுச்சாணுள்ள தேகம்.
சிரசே	தலையே.
வலம்	வலதுகைப்பக்கம்.

இடம்	இடதுகைப்பக்கம்.
இடுப்பு	அரை.
புயம்	முழங்கைக்குமேலுள்ள பாகம்.
திரிய	நடக்க.
முடவன்	கால் இல்லாதவன்.

எனக்கு ஒரு சரீரமிருக்கின்றது. தலையானது சரீர உறுப்புகள் எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்த ஸ்தானத்திலிருக்கிறது. அது தேகம் முழுவதையும் நடத்தும்படியாகவே எல்லா அவயவங்களுக்கும் மேலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. "எண்சாணுடம் பிற்கும் சிரசே பிரதானம்" என்கிற பழமொழியுமுண்டு. தலையை நமது இஷ்டப்பிரகாரம் உயர்த்தவும் தாழ்த்தவும் வலம் இடம் திருப்பவும் கூடும்.

கழுத்துமுதல் இடுப்புவரையுமுள்ள உடல் தேக உறுப்புகள் எல்லாவற்றிலும் பெரிது. தோள், மார்பு, வயிறு, முதுகு ஆகிய இவைகள் உடலின் பங்குகள்.

புயங்கள், கைகள், விரல்கள் ஆகிய இவைகள் உடலின் மேலுறுப்புகள். தொடைகள், கால்கள், பாதங்கள், கால் விரல்கள் ஆகிய இவைகள் கீழ் உறுப்புகள். எனக்குக் கால்

கள் இல்லையானால் அங்குமிங்கும் திரிய என்னால் கூடாது; ஒரு கட்டையைப்போல வைத்த இடத்தில் கிடக்கவேண்டும்; என் தலைக்குமேல் ஒரு தேன்தட்டுத் தொங்கினாலும் அதை எடுக்க என்னால் முடியாது; அது எனக்கு வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டாலும் கிட்டாது. "முடவன் கொம்புத்தேனுக்கு ஆசைப்பட்டதுபோல" என்கிற பழமொழியுமுண்டல்லவா?

4. மனுஷனும் வாத்தும். ௪.

அதிசயமான	ஆச்சரியமான.
பேராசை...........	அதிக ஆசை.
மதிகெட்டு	புத்தியில்லாமல்.
அல்லும் பகலும்.....	இரவும் பகலும்.
ஆத்திரக்காரன்	படபடத்தவன், பொறுமையற்றவன்.
மட்டு	கொஞ்சம்.
மாண்டுபோன	செத்துப்போன.
நெரித்து	மடக்கிப் பிசைந்து.
வாழ்வு	பாக்கியம், வருமானம், செல்வம்.
கரணம்	தலைகீழாய் விழுதல்.
தரித்திரம்...........	வறுமை, எளிமை.
மிதமிஞ்சி	மட்டுமிஞ்சி, அளவுக்குமேல்.

ஒரு மனுஷனிடத்தில் அதிசயமான ஒரு வாத்திருந்தது. அது தினந்தினம் ஓரோர் பொன்முட்டை இடும்; பொன் முட்டைகளைக் காணவே அவனுக்குள் பேராசை பெருகிற்று. ஒருநாள் அந்தப் பேராசைக்காரன் மதிகெட்டு நான் என் அல்லும் பகலும் ஆவலோடு காத்திருந்து ஒவ்வொரு முட்டை-

யாய்ச் சேர்க்கவேண்டும்? இந்த வாத்தைக் கொன்று, இதின் வயிற்றுக்குள்ளிருக்கும் பொன் முட்டைகளை எல்லாம் மொத்தமாய் எடுத்துக்கொள்ளுகிறது நல்லதல்லவா! என்று சொல்லி, சட்டென்று அவ்வாத்தைக் கொன்று முட்டைகளை எடுத்துக் குவிக்கும்படி அறுத்துப்பார்த்தான்; ஆனால் ஒரு பொன் முட்டையாவது அகப்படவில்லை. "ஆத்திரக்காரனுக்கு புத்தி மட்டு." மாண்டுபோன வாத்து மீண்டு முட்டையிடுமா?

அப்புறம் அவன்: ஐயோ! மோசம்போனேனே என்று அழுது, உதட்டைக் கடித்துத் தன் கையை நெரித்துக்கொண்டான். "கடந்துபோனவாழ்வு காணம்போட்டாலும் வருமா?" 'அதிக ஆசை மிகுந்த தரித்திரம்.' நாம் மிதமிஞ்சி ஆசைப்பட்டால் நமக்கு உள்ளதும் குறைந்துபோகும்.

5. பசுமாடு. ௫.

மொய்க்கும் .... அடைந்திருக்கும்.
கும்மாளம் .... துள்ளிக்குதித்தல்.
சமயத்தார் .... மார்க்கத்தார்.
பிசகு .... பிழை, தப்பிதம்.
ஜந்துவை .... மிருகத்தை.
ஸ்துதிப்பது .... புகழுவது.
வணக்கம் .... தொழுதல்.
செலுத்த .... கொடுக்க, படைக்க.

பசுமாடு எருதைப்போலவே இருக்கும்; ஆனால் அவ்வளவு பலமும் பருமனுமாயிராது. அதற்கு நீண்ட வாலுண்டு; அது வாலை அங்குமிங்கும் ஆட்டி தன்மேல் மொய்க்கும் ஈக்களைத்

தூக்கிக்கொள்ளும். பசுவிலிருந்து நாம் நல்ல பால் கறந்து கொள்ளுகிறோம். பசு பல நிறமானாலும் பால் ஒரே நிறம் தான். அந்தப் பாலால் தயிர், மோர், வெண்ணெய் இவை களைச் செய்துகொள்ளலாம். பசுவிலிருந்துதான் வைசூரி குத்தும் பால் முதலாவது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. வைசூரிப் பாலை நாம் குத்திக்கொண்டால், அந்த நோய் வரமாட்டாது; வந்தாலும் பலம் செய்யாது.

பசுவின் குட்டி கன்று என்னப்படும். அது ஆணானால் காளை என்றும், பெண்ணானால் கிடாரி என்றும் சொல்லப் படும். அந்தக் கன்றுகள் கும்மாளம் போட்டுக்கொண்டு திரி யும்.

இந்து சமயத்தார் பசுவைப் பரிசுத்தமிருகம் என்று எண்ணி வணங்குகிறார்கள். பசுவைக் கும்பிடுவது மகா பிசகு. அவ் வளவு உபயோகமான ஜந்துவை தேவன் நமக்குத் தந்ததற்காக, அவரை ஸ்துதிப்பது நமது கடமை. வணக்கம் கடவுள் ஒரு வருக்கே செலுத்தப்படவேண்டும். அவரைத்தவிர வேறே எதையாவது வணங்குகிறது பாவம்.

6. தேவன் சர்வ சிருஷ்டிகர்த்தா. சு.

ஆண்டுகள்	வருஷங்கள்.
ஆதி	துவக்கம், முதல்.
அந்தம்	முடிவு.
விருத்தியாகவும்	வளரவும், எழும்பவும்.
மச்சங்களும்	மீன்களும்.
பட்சிகள்	பறவைகள்,
அனைத்தையும்	சகலத்தையும்.
சர்வவல்லமை	எல்லாம் செய்யும் திறமை.
மகத்துவம்	மகிமை, கனம், மேன்மை.

அநேக ஆண்டுகளுக்குமுன்னே இந்தப் பூமியாவது, சூரி யனாவது, சந்திரனாவது இருக்கவில்லை. இவைகள் இல்லாவிட் டாலும் தேவன் இருந்தார். தேவனுக்கு ஆதியுமில்லை, அந்த

முமில்லை. நாம் குடியிருக்கும் இந்தப் பூலோகம் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதே அல்லாமல் தன்னைத்தானே உண்டாக்கிக்கொள்ளவில்லை; அல்லது அது விருக்ஷங்களைப்போல வித்திலிருந்து விருத்தியாகவுமில்லை.

சிருஷ்டிப்பது என்ருல் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து உண்டாகச் செய்கிறதுதான். ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து, ஒன்று உண்டாகப்பண்ண தேவன் ஒருவராலேயே கூடும். தரையில் நடமாடும் மிருகங்களும், தண்ணீரில் நீந்தும் மச்சங்களும், ஆகாயத்தில் பறக்கும் பக்ஷிகளும் எல்லாம் தேவனுல் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. என்னைச் சிருஷ்டித்தவரும் அவர்தான்.

அசைவுள்ளதும், அசைவற்றதுமான சராசரம் அனைத்தையும் சிருஷ்டித்த சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் ஒருவரே. நம்மிடத்திலுள்ள பணமும், உணவும் எல்லாம் அவர் தந்தவைகள்தான். ஆ! தேவன் எவ்வளவு மகத்துவமும், நன்மையுமுள்ளவராயிருக்கிருர்!

7. நம்மைக் காண்கிறதார்? எ.

தோப்பு	மரங்கள் நிறைந்த தோட்டம்.
சிநேகிதன்	இஷ்டன்.
வெறுங்கை	கையில் ஒன்றுமில்லாதிருக்கிறது.
இளநீர்	முற்ருத் தேங்காய்.
வேளை	தருணம், சாவகாசம்.
வாய்க்குமா?	கிடைக்குமா, கிட்டுமோ?
மறைந்த	தெரியாத, மறைவான.
கருமம்	செய்கை, கிரியை.

ஒரு நாள் ஒரு பையன் தென்னந்தோப்புக்குள்ளிருந்து வெளியே வந்தான். அந்த வேளையில் அவனுடைய சிநேகிதன் ஒருவன் தோப்பின் வாசலில் வந்து நின்ருன். தோப்புக்குள் யார் இருக்கிருர்கள்? என்று வந்த சிநேகிதன் கேட்டான்; "யாருமில்லை" என்று பையன் சொன்ருன்;—பின்னை ஏன் வெறுங்கையாய் வந்தாய்; இரண்டொரு தேங்காயாவது, இளநீராவது, கையோடு கொண்டுவரக்கூடாதா? உன்னைப்

பார்க்க யாருமில்லையல்லவா? "இதைப்போலொத்த வேளை இனி வாய்க்குமா?" என்று சொன்னான்.

அப்பொழுது பையன் பிரமைகொண்டு: "பார்க்க யாருமில்லையா? என்னைப் பார்க்க நானிருந்தேன் அல்லவா? ஒரு இழிவான காரியத்தை நான் செய்வதை நானே பார்க்க எனக்குப் பிரியமில்லை" என்று சொன்னான்.

எவரும் உன்னைப் பார்க்கவில்லை என்று நினைத்துக்கொண்டு தப்பிதங்களைச் செய்யாதே. நீ உன்னைப் பார்க்கிறதோடு தேவனும் பார்த்துக்கொள்ளுகிறார். கடவுளுக்கு மறைந்த கருமம் இல்லை. அதாவது தேவன் பார்க்காத செய்கை இல்லை. நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு கிரியையைக்குறித்தும் கடவுள் நம்மை நியாயம் விசாரிப்பார்.

8. ஆத்துமா.

சதை	மாமிசம், இறைச்சி.
உதிரம்	இரத்தம்.
ரூபம்	சாயல், உருவம்.
நலம்	நன்மை
நஷ்டம்	தீமை.
பகுத்து	வித்தியாசப்படுத்தி.
ஆகவே	ஆனபடியால்.
ஜெபிக்க	வேண்டிக்கொள்ள.
அருமை	விலையுயர்ந்தது.

தேவன் உனக்கு ஒரு தேகத்தைத் தந்திருக்கிறார் அல்லவா? உன்னுடைய தேகம் எது என்று உனக்குத் தெரியுமே. உன் கண்களால் பார்க்கவும், கைகளால் தொடவும் கூடிய சரீரத்தின் உறுப்புகளெல்லாம் உன்னுடைய தேகமாயிருக்கின்றன.

ஒரு தேகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதுபோலவே ஒரு ஆத்துமாவும் உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேகமானது சதையினாலும் உதிரத்தினாலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கி

றதுபோல ஆத்துமா அமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை; அதற்கு ரூபம் இல்லாதபடியால் அதைப் பார்க்கக்கூடாது. ஆனால் ஆத்துமாவைக்கொண்டு நீ நினைக்கலாம், நேசிக்கலாம், நலம் இன்னது, நஷ்டம் இன்னது என்று பகுத்தறியலாம்.

மிருகஜாதிகளுக்கு ஆத்துமா இல்லை; ஆகவே அவைகள் தேவனைக் குறித்து நினைக்கவாவது தேவனைநோக்கி ஜெபிக்கவாவது கூடாது. மரணம் வரும்போது நமது சரீரம்மாத்திரம் சாகிறது, ஆத்துமாவோ சாகாமல் சரீரத்தைவிட்டுப் பிரிந்துபோய்விடுகிறது.

ஆத்துமாவுக்குச் சாவு இல்லை. நமக்கு உள்ளதெல்லாவற்றிலும் ஆத்துமாவே விசேஷமும் அருமையுமானது.

9. பையனும், முந்திரிக்கொட்டைகளும். ௯.

மாடம் .... சுவரில் செய்யப்பட்ட சிறு அறை.
நிரப்பி .... நிறைத்து.
கடும்பாடு .... அதிக வருத்தம்.
மீதி .... மிச்சம்.
பேராசை .... அதிக ஆசை.

ஒரு வீட்டின் மாடத்தில் முந்திரிக்கொட்டைகள் நிரப்பியிருந்த ஒரு கலயமிருந்தது. அவ்வீட்டுப் பையன் ஒருவன் அந்தக் கலயத்தை எடுத்து, அதனுள் கையைப் போட்டு

தன் கைநிறைய வாரினன்; வாரிக்கொண்ட அவ்வளவு கொட்டையோடும் கையை யெடுக்கப்பார்த்தான், அந்தக் கலயத்தின் வாய் சிறியதாயிருந்தபடியால் கை வெளியே வரவில்லை. அவன் தான் வாரின கொட்டைகளில் ஒன்றையும் விடேன் என்று, பலமாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு கையை வெளியே எடுக்க இழுத்தான்; எவ்வளவு பலமாய் இழுத்தானே அவ்வளவு அவன் நோவு அதிகப்பட்டது. கை நோவால் கண்ணீர் விழுந்தாலும் வாரின கொட்டைகளைவிட அவனுக்கு மனமில்லை.

பையன் கடும்பாடு படுகிறதைப் பக்கத்தில் நின்ற ஒரு மனுஷன் பார்த்து: "ஏன் அப்படி அவஸ்தைப் படுகிறாய் அப்பா! பாதியை விட்டுவிட்டு மீதியை வைத்துக்கொண்டு கையை எடுத்துப்பார்" என்று சொன்னான். பையன் அப்படியே செய்தான், முன் வரமாட்டாத கை லேசாய் வெளியே வந்துவிட்டது. பேராசை நல்லதல்ல. "பேராசை தரித்திரம், தீராத உபத்திரவம்" என்று ஒரு பழமொழியுமுண்டு.

10. மண்ணுண்டையும், மல்லிகைப் புஷ்பமும்.

சந்தனம்...........	வாசனையுள்ள ஒரு மரம்.
கஸ்தூரி...........	மணமுள்ள ஒரு சரக்கு.
காசுக்குதவாத......	மகா கேவலமான, தாழ்வான.
புஷ்பம்...........	பூ, மலர்.
யோக்கியன்.........	நல்லவன், புத்திமான்.
அயோக்கியன்......	துஷ்டன், சீர்கெட்டவன்.

ஒருநாள் ஒரு மனுஷன் மண்ணுண்டை ஒன்றை என் கையில் கொடுத்து, இதை மோந்து பார் என்று சொல்லிவிட்டுப் போனான். நான் அதை முகாவே அது கமகமவென மணத்தது. அப்போது நான்: "ஆகா நல்ல வாசனை வருகிறதே, இது சந்தனமா, கஸ்தூரியா" என்று என் வாய்க்குள்

சொல்லிக்கொண்டேன். உடனே அந்த மண்ணுண்டை என்னைப் பார்த்து:—"ஐயா, நான் சந்தனமுமல்ல கஸ்தூரியுமல்ல, காசுக்குதவாத களிமண்; அநேக வருஷங்களாய் என்னை மல்லிகைப் புஷ்பங்களோடு போட்டுவைத்திருந்தார்கள், "பூவால், நாரும் மணம்பெற்றது" என்கிற வாசகத்தின்படி, அந்த மல்லிகை மலரின் மணத்தால் நானும் மணமானேன்; மற்றப்படி நான் வெறுங் களிமண்தான்" என்று சொன்னது.

தம்பி! நீ நல்ல பையனாகவேண்டுமென்று விரும்பினால் யோக்கியரோடு சிநேகமாயிருக்கவேண்டும். துஷ்டரோடு கூடிக்கொள்ளும் யோக்கியனும் கொஞ்சநாளைக்குள் அயோக்கியனாய்விடுவான்.

11. மூக்கும் வாயும். ௰௧.

நற்கந்தம்	நல்லவாசனை.
துர்க்கந்தம்	நாற்றம், கெட்டவாசனை.
மந்திரி	இராஜாவுக்கு ஆலோசனை சொல்லுகிறவன்.
தட்டை	சமமாய், மேடுபள்ளமில்லாமல்.
அகன்று	படர்ந்து, விரிந்து.
யந்திரம்	திரிகை, அரைக்கும் கல்.
உச்சரிக்க	பேச, சொல்ல.
கருத்தை	எண்ணத்தை, நோக்கத்தை.
வெளியிட	பேச, சொல்ல.
சாடை	அடையாளம், சைகை.

மூக்கானது முகத்தின் உறுப்புகளில் ஒன்று, இதினால் வாசனைகளை உணர்ந்துகொண்டு, இது நற்கந்தம் இது துர்க்கந்தம் என்றுதீர்மானிக்கிறோம். மூக்கின் இருபக்கத்துத் துவாரங்களும் நாசித்துவாரங்கள் என்னப்படும்; மெல்லிய எலும்பொன்று அத்துவாரங்களைப் பிரிக்கிறது, அதற்கு மூக்குத்தண்டு என்று பேர். மூக்கு வாசனையை மோந்து, இதை ஏற்றுக்கொள், இதை அகற்றிவிடு என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற மந்திரியைப்போல் இருக்கிறது.

வாய் உண்ணவும் பேசவும் உதவுகிறது. முன்வாய்ப் பற்கள் தட்டையாய் அகன்று கூர்மையாயிருக்கின்றன. அவைகள் உணவுகளைக் கடிக்க உதவுகின்றன. யந்திரங்கள் போலிருக்கும் கடைவாய்ப் பற்களால் போசனத்தை அரைத்து அப்பால் விழுங்குகிறோம். நம்முடைய நாவு ருசி அறிகிறதோடு வார்த்தைகளை உச்சரிக்கவும் உதவுகிறது.

குதிரை தன் கருத்தை வெளியிட விரும்பினால் கனைக்கிறது, சேவல் கூவுகிறது, நாய் குலைக்கிறது; மனுஷராகிய நாமோ, நம்முடைய கருத்தைப் பேச்சினாலும் சாடையினாலும் வெளியிடுகிறோம். பேசமாட்டாதவர்கள் ஊமையர் என்னப்படுகிறார்கள்.

12. எருமை. ௰௨.

புஷ்டி... .... பருமன்.
நாசி .... மூக்குத் துவாரங்கள்.
தலையுச்சி .... உச்சந்தலை.
நிமிர்த்தி .... உயர்த்தி.
மந்தைமந்தையாய். கூட்டங்கூட்டமாய், கும்பல்கும்பலாய்.
மூர்க்கம் .... கோபமான குணம்.
கிலிபிடிக்கும் ...... பயமுண்டாகும்.
சாதுவாய் .... அமர்ந்தகுணமாய்.

எருமை புஷ்டியான உடலுள்ளது. அதின் கால் பலமும் குட்டையுமாயிருக்கும், கொம்புகளோ பின்னுக்குச் சாய்ந்து வளைந்திருக்கும். அதின் தோல் கறுப்புநிறமாயும் குறுகிய மயிருள்ளதாயும் இருக்கிறது.

எருமை தலையைத் தாழ்த்திக்கொண்டு மெதுவாய் நடக்கின்றது. தன் உடம்பில் ஈக்கள் கடியாதபடி அது சேற்றில் புரண்டுகொள்ளும். அது தன் நாசியையும் தலையுச்சியையும் மாத்திரம் வெளியே நிமிர்த்திக்கொண்டு தண்ணீருக்குள் அநேக நாழிகை நேரம் கிடக்கும்.

எருமையைக்கொண்டு ஏர் உழுகிறார்கள். சில ஊர்களில் வண்டியிலும் கட்டுகிறார்கள். எருதுகளைப்போல எருமைகள் விசையாய் இழுக்கமாட்டாது. பெண் எருமை பால் அதிகம் கறக்கும்.

ஆபிரிக்கா கண்டத்து தென்பாகத்தின் வனங்களில் காட்டெருமைகள் மந்தை மந்தையாகத் திரியும், அவைகள் மகா மூர்க்கமுள்ளவைகள், கண்டவுடனே கிலிபிடிக்கும். வீட்டில் வளரும் எருமைகளோ அதிக சாதுவாயிருக்கும்.

13. கீழ்ப்படியும் வகை. ௰௩.

தந்தை............ தகப்பனார்.
மாணாக்கர்........ பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகள்.
ஆசான்............ உபாத்தியாயர்.
ஊழியன்.......... வேலைக்காரன்.
அதிகாரிகள்...... சர்க்கார் வேலைக்காரர்.
அரசன்............ இராஜன்.
வெடுவெடுப்பு... கோபமான நடை.
எரிச்சல்......... கோபம், சினம்.
முணுமுணுப்பு.. { வெளியே கேளாமல் வாய்க்குள் மொறுமொறுக்கிறது.

சொன்னபடி செய்வதே கீழ்ப்படிதல். பிள்ளைகள் தங்களுடைய தாய்தந்தைகளுக்கும், மாணாக்கர் தங்கள் ஆசான்மாருக்கும், ஊழியர் தங்கள் எஜமான்களுக்கும், குடிகள் தங்கள் அதிகாரிகளுக்கும் அரசனுக்கும் கீழ் அடங்கும்படி கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

உன் தாயாராவது, தகப்பனாராவது, ஆசானாவது நியாயமான ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்படி உத்தரவு கொடுத்தால் நீ அதை உடனே செய்யவேண்டும், இரண்டாம்தரம் சொல்ல வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. எப்படிச் செய்யச் சொல்லுவார்களோ அப்படியே செய்; அவர்கள் சொன்னதோடு, உன் இஷ்டப்படி சிலவற்றைக் கூட்டி அல்லது குறைத்துச் செய்ய

வேண்டாம். செய்யச்சொன்ன வேலையைச் சந்தோஷமாய்ச் செய்யவேண்டும்; இப்படி நம்மைச் செய்யும்படிச் சொல்லு கிறார்களே என்று வெடுவெடுப்பாய் நடந்து, எரிச்சலாகி, முணுமுணுப்போடு செய்யாதே.

"பிள்ளைகளே! உங்கள் பெற்றோருக்கு எல்லாக் காரியத் திலேயும் கீழ்ப்படியுங்கள், இது கர்த்தருக்குப் பிரியமானது" என்று சத்தியவேதம் சொல்லுகிறது. நீ கீழ்ப்படிதலுள்ள பிள்ளையாய் இருந்தால் அதினால் உனக்கு அதிக பாக்கிய முண்டாகும்; கீழ்ப்படியாத பிள்ளைகளின் காரியம் அடிக்கடி நிர்ப்பாக்கியமாய் முடிகிறது.

14. கடவுளுக்கு எல்லாம் தெரியும். ௰ச.

சர்வவியாபி	ஒவ்வொரு நேரமும் எல்லா இடங் களிலும் இருக்கிறவர்.
ஒளி	வெளிச்சம், பகல்.
அறை	சிறுவீடு.
யாதாமொரு	எந்த ஒரு.
அக்கிமிஷமே	உடனே, அந்நேரமே.
அருவருக்கிறார்	வெறுக்கிறார்.
நீதி	நேர்மை, உண்மை.

தயை .... இரக்கம், சகாயம்.
தீயோர் .... பொல்லாதவர்கள், பாவிகள்.
அளிப்பார் .... கொடுப்பார்
தொண்டு .... ஊழியம், கீழ்ப்படிதல்.

தேவன் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறார்; நானோ ஒரே இடத்தில்மாத்திரம் இருக்கிறேன். அவர் எங்குமிருக்கும் சர்வவியாபியானாலும் அவரைக் கண்ணாரக் காண என்னால் முடியாது. ஏன் காணமுடியாது? அவருக்கு நம்மைப்போல யாதொரு ரூபமிருந்தால் காணலாம், ரூபமில்லையே, ஆகையால் காணமுடியாது. தேவனுக்கு இருளும் ஒளியும் ஒன்றுபோலிருப்பதால் அவர் என்னைக் கண்டுகொள்ளாதபடிக்கு இருட்டான ஒரு அறைக்குள் மறைந்துகொள்ளவும் என்னால் முடியாது.

என்னுடைய இருதயத்துக்குள்ளும் தேவன் பார்க்கக்கூடும், நாம் நினைக்கிறதெல்லாம் அவருக்குத் தெரியும்; யாதாமொரு தீமையைச் செய்யும்படி நான் யோசித்தால் அந்நிமிஷமே கடவுள் அந்த யோசனையை அறிந்துகொள்ளுகிறார்.

தேவன் பாவமில்லாத பரிசுத்தர். அவர் எல்லாப் பாவங்களையும் அருவருக்கிறார். அவர் மகா நீதியுடையவர்; நல்லோருக்கு தயையையும், தீயோருக்கு தண்டனையையும் அளிப்பார். தேவனுடைய கைக்குத் தப்பி ஓடிப்போக என்னால் ஆகாது. அவரை நேசித்து, அவருக்குத் தொண்டுசெய்தால் அதினால் வாழ்வுண்டு.

15. தானியக் கதிர். ௧௫.

சமுசாரி ...... பயிரிட்டு ஜீவனம் செய்கிறவன், குடியானவன்.
அண்டை ...... கிட்ட, சமீபம்.
மடிந்து .... சாய்ந்து, மடங்கிவிழுந்து.
பிரபு .... மகராசன், பணக்காரன்.
பிதா .... தகப்பன்.
புன்னகை ...... குறுஞ்சிரிப்பு.

விளக்கி ...... விவரமாய், தெளிவாய்.
மரியாதை ...... மற்றவர்களை வணங்குதல்.
வீம்பு .... பெருமை, ஆணவம்.

ஒரு சமுசாரி தன் இளைய மகனை ஒருநாள் கூப்பிட்டு: "அப்பா! வயலைப்பார்க்கப் போகலாம் வருகிறாயா? பயிர் விளைந்திருக்கிறதா அல்லவா என்று பார்க்கப் போகிறேன்" என்று சொன்னான். அச்சிறுவன் அதைக் கேட்டவுடனே குதித்தோடிவந்து, இதோ வருகிறேன் அப்பா! என்று தன் தகப்பனுடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு நடந்தான்.

அவ்விருவரும் வயல் அண்டை வந்தவுடனே, மகன் கேட்கிறான்:—அப்பா, அப்பா சில கதிர் மடிந்தும் சில நிமிர்ந்தும் இருக்கிறதே இதற்கு முகாந்தரம் என்ன? மடிந்து கிடப்பது ஏழைகளும், நிமிர்ந்து நிற்பது பிரபுக்களுமோ? என்று கேட்டான்.

அதைக் கேட்ட பிதா புன்னகைகொண்டு, மடிந்த கதிரொன்றும் நிமிர்ந்த கதிரொன்றும் பிடுங்கி வைத்துக்கொண்டு: "அப்பா, இதோ மடிந்த கதிரில் எவ்வளவு தானியம் இருக்கிறது பார்; நிமிர்ந்துநின்ற கதிரிலோ ஒன்றுமில்லை" என்று விளக்கிக் காட்டினான்.

அதிகப் பலனுடைய கிளைகள் வளைந்துகிடக்கும். அதுபோல நற்குணங்களால் நிறைந்த ஒருவன் அதிக தாழ்மையும் மரியாதையுமாய் இருப்பான்.

16. காலம். மிசா.

வகுத்து .... பிரித்து.
சாமம் .... ஏழரைநாழிகை, மூன்றுமணி.
சமம் .... சரி.
தினங்கள் .... நாட்கள்.
சுமார் .... கொஞ்சம் குறைய

ஒருநாள் நடுராத்திரி முதல் மறுநாள் நடுராத்திரி மட்டுமுள்ள காலம் ஒருநாள் என்றுகணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒருநாளை அங்கிலேயர் இருபத்துநாலுமணியாக வகுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மணிநேரமும் அறுபது நிமிஷங்களாகவும், ஒவ்வொரு நிமிஷமும் அறுபது விநாடிகளாகவும் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கைந்நொடிப்பொழுதே ஒரு விநாடிநேரம்.

இந்த தேசத்தார் ஒரு நாளை எட்டு சாமங்களாகவும், அறுபது நாழிகையாகவும் வகுத்திருக்கிறார்கள். இந்துக்களின் இரண்டரை நாழிகைப்பொழுது அங்கிலேயருடைய ஒருமணி நேரத்துக்குச் சரி.

ஏழு தினங்கள் மொத்தமாய் வாரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவ்வேழு தினங்களும்: ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழம், வெள்ளி, சனி என்று சொல்லப்படுகின்றன. சுமார் நாலுவாரங்களை மொத்தமாய் மாதம் என்று சொல்லுகிறோம். ஐம்பத்திரண்டு வாரங்கள் அல்லது 365 நாட்கள் ஒரு வருஷகாலம். ஒரு வருஷத்தில் பன்னிரண்டு மாதங்களுண்டு: அவைகள் ஜனுவரி, பெப்ரவரி, மார்ச்சு, எப்பிரல், மே, ஜூன், ஜூலாய், ஆகஸ்ற்று, செப்ற்றெம்பர், அக்ட்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர் என்று சொல்லப்படுகின்றன. நம்முடைய தேசத்தாரோ அம்மாதங்களை: தை, மாசி, பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி, ஆனி, ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி என்று சொல்லுகிறார்கள்.

17. சிறுபிள்ளையும் கிளிப்பிள்ளையும். ௰௭

கரங்கள் .... கைகள்.
பக்கத்தில் .... சமீபத்தில், கிட்ட.
தண்டு .... தடி, குச்சு.
பழக்குதல் .... கற்றுக்கொடுத்தல்.
பொருள் .... கருத்து.

ஒரு சிறு பெண் வாசிக்கிறதுபோல் காட்டுகிற படத்தை என் முன் பார்க்கிறேன். அவள் தன் இருகரங்களாலும் புஸ்தகத்தைப் பிடித்திருக்கிறாள். அவளுடைய பக்கத்தில் ஒரு கிளிப்பிள்ளை ஒரு தண்டின்மேல் உட்கார்ந்திருக்கிறது. சிலஜாதிக்கிளிகளைப் பேசப் பழக்குவிக்கலாம். ஆனால் வாசிக்கப் பழக்கலாமோ? பழக்கக்கூடாது. புருஷனையும், ஸ்திரீகளையும், பிள்ளைகளையும்மாத்திரம் வாசிக்கப் பழக்கலாம்.

கற்றுக்கொடுத்த வார்த்தைகளைமாத்திரம் கிளிகள் சொல்லும், சொல்லும் வார்த்தைகளின் பொருளோ தெரியாது. "சொன்னதைச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளை" என்று ஒரு பழமொழியும் வழங்கிவருகிறது. யார் சிலவேளை கிளிப்பிள்ளைகளைப்போலிருக்கிறார்கள் என்று தெரியுமா? படிப்பதின் பொருளை அறிந்துகொள்ளாத பிள்ளைகள் கிளிப்பிள்ளைகளுக்குச் சமம். ஆகையால் நீ எதைப் படித்தாலும் அதன்

பொருளை அறிந்துகொள்ளும்படியாகப் பிரயாசப்படு; பொருளை அறியாமல் படித்தால் உன்னுடைய படிப்பைக் கிளிப்பிள்ளைப் படிப்பு என்றுதான் பிறர் சொல்லுவார்கள்.

18. குள்ளநரியும் பழக்குலையும். ம-அ.

அங்கு	அவ்விடத்தில்.
நாடினது	ஆசைப்பட்டது.
கிட்டிற்று	கிடைத்தது.
மனமகிழ்ந்து	மனதில் சந்தோஷப்பட்டு.
கண்ணுக்கெட்டின	கண்ணால் பார்க்கிற.
வாய்க்கெட்டினால்	வாய்க்குள்ளே போனால்.
தீராத அபேட்சை	நீங்காத ஆசை.
எட்டாப்பழம்	எட்டமாட்டாத பழம்.
கொட்டாவி	வாயை ஆவென்று திறத்தல்.
நாடாது	விரும்பாது.
பழித்து	இகழ்ந்து.
பிரீதி	பிரியம், ஆசை.

ஒரு குள்ளநரி பசியினாலும் தாகத்தினாலும் வருந்தி, ஒரு முந்திரிகைத்தோட்டத்துக்கு வந்து, அங்கு தொங்கின ஒரு பழக்குலையைக் கண்டு: ஆகா தேடினது அகப்பட்டது, நாடினது கிட்டிற்று என்று மனமகிழ்ந்து, சற்றுநேரம் அக்குலை

யின்கீழ் உட்கார்ந்து எறிட்டுப்பார்த்து: கண்ணுக்கெட்டின இப்பழங்கள் வாய்க்கெட்டினல் அல்லோ என் ஆசை தீரும் பசி ஆறும் என்று தீரா அபேட்சையால் அக்குலேயைக் கௌவும்படித் தன்னுல் ஆனமட்டும் குதித்துக் குதித்துப் பார்த்தது. 'எட்டாப் பழத்துக்குக் கொட்டாவி விட்டாவ தென்ன?' குள்ளநரி அங்கும் இங்கும் சாடி எவ்வளவு உயர மாய்க் குதித்தாலும் பழம் எட்டவில்லே. எட்டாத பொருள் முட்டினல் கிட்டுமோ? கிட்டாதே. அப்புறம் அந்த நரி தன் பிரயாசத்தால் பலனில்லே என்று கண்டு, சீச்சீ நமக்கு இது வேண்டாம், யாருக்கு வேண்டுமோ அவர்களே பறித்துத் தின் னட்டும், இந்த புளிப்புப் பழத்தை நாய்கூட நாடாது என்று பழித்துப் பேசினது.

சில மனுஷர் தங்களுக்குப் பிரீதியான ஒரு பொருள் கிடைக்கும்படி பிரயாசப்பட்டும் அப்பொருள் கிட்டாவிட் டால் இந்தக் குள்ளநரியைப்போல அதைக் குறித்துக் குறை சொல்லுகிருர்கள். அது சரியான காரியம் அல்ல.

19. ஆதித்தாய் தந்தை. ௰௬.

பாக்கியம்........... மனச்சந்தோஷம், வாழ்வு.
செழிப்பான......... நீருற்றுள்ள, வளம்பொருந்திய.
தலேமறைவாய் ...... ஒளித்து.
பரிசுத்தம் .... பாவமில்லாத குணம்.

தேவன் சிருஷ்டித்த முதல் மனுஷனுக்கு ஆதாம் என்று பேர். ஆதாம் மண்ணினுல் உண்டாக்கப்பட்டான். தேவன் ஆதாமைப் படைத்தபோது அவன் பாவகுணம் இல்லாத வனும் பாக்கியம் உள்ளவனும் இருந்தான். அப்புறம் தேவன் முதல் மனுஷியை உண்டாக்கினுர், அவளுக்கு ஏவாள் என்று பேர். அவ்விருவரையும் தேவன் ஒரு செழிப்பான தோட்டத்தில் குடியிருக்கும்படி செய்தார்.

நம்முடைய ஆதித்தாயும் தந்தையும் தேவன் சொன்னபடி நடந்துகொள்ளவில்லே. தேவகட்டளேயை மீறினதுமுதல் அவர்கள் அவருக்கு பயப்படவும், தலேமறைவாய்த் திரியவும் பிரயாசப்பட்டார்கள். அப்புறம் தேவன்: நீங்கள் சாவீர்கள் என்று சொல்லி, தோட்டத்திலிருந்து அவர்களே அனுப்பிவிட்டார்.

தேவகட்டளேயை மீறினதுமுதல் ஆதாமும் ஏவாளும், முன்போல பரிசுத்தமும், பாக்கியமுமாயிருக்கவில்லே; அவர்கள் பாவிகளானூர்கள், அவர்கள் பெற்ற பிள்ளேகளும் பாவ குணமுள்ளவர்களாகவே இருந்தார்கள். "தாயைப்போலே பிள்ளே நூலேப்போலே சேலே" என்று ஒரு பழமொழியும் உண்டே.

20. கழுகும் குழந்தையும். உ௰.

மாதா	தாயார்.
அக்ஷணமே	அந்தநேரமே.
வேகமாய்	விரைவாய்
ஆகாயத்தில்	மேலே, அந்தரத்தில்
கலக்கம்	பயம், அச்சம்.
சிகரம்	உச்சி, நுனி.
தீவிரமாய்	சீக்கிரமாய்.
நால்வர்	நாலு ஆட்கள்.

20. கழுகும் குழந்தையும்.

ஆனந்தம் .... சந்துஷ்டி.
பறிகொடுத்த .... இழந்துபோன.
அளவிருக்குமா? ...... எல்லையுண்டா?

ஒருநாள் ஒரு மாதா தன் பாலகனுக்குப் பாலூட்டி அதை வீட்டுமுற்றத்தில் கிடத்திவிட்டு ஏதோ வேலையாய்ப் போனாள், அக்ஷணமே ஒரு கழுகு வேகமாய்ப் பறந்துவந்து, காலையும் கையையும் ஆட்டி விளையாடிக்கொண்டிருந்த பிள்ளையை அடித்துக்கொண்டுபோய்விட்டது. கழுகின் வாயில் அகப்

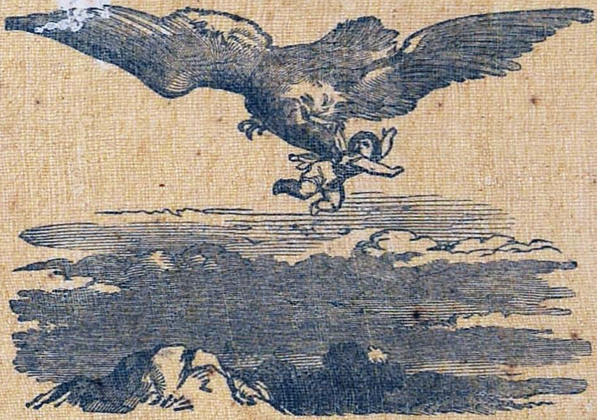

பட்டு, ஆகாயத்திலிருக்கும்போது அக்குழந்தைக்கு எவ்வளவு கலக்கமிருக்கும்? ஐயோ! கழுகு அந்தப் பாலகனை மலைச்சிகரத்திலிருந்த தன் கூண்டுக்குக் கொண்டுபோய்விட்டது.

அந்தக் குழந்தையைக் கழுகு கொத்தி அதின் சதையைப் பீறிக் காயப்படுத்திற்றோ? இல்லை. இல்லை. கழுகின் கூட்டை அறிந்திருந்த நாலுபேர் தீவிரமாய் அந்த மலைச்சிகரத்திலேறி கூட்டிலிருந்த குழந்தையை எடுத்துவந்தார்கள். அந்தப் பிள்ளைக்கு யாதொருகாயமும் இருக்கவில்லை. அந்த நால்வரும் குழந்தையை உயிரோடு கண்டு ஆனந்தங்கொண்டிருப்பார்கள் அல்லவா? தன் பிள்ளையைப் பறிகொடுத்த தாய் அதை மறுபடியும் சுகத்தோடு பெற்றுக்கொண்டு மார்போடு அணைத்து முத்தமிட்டபோது அவளுக்கிருந்த சந்தோஷத்துக்கு ஒரு அளவிருக்குமா?

21. கண். உக.

பலகணி	ஜன்னல், சிறுவாசல்.
சமானம்	மாதிரி, போல.
பிரமாண்டமான	அதிகப்பெரிதான.
உருவங்களை	பொருட்களை.
உரோமம்	மயிர்.
சுடர்	பிரகாசம், வெளிச்சம்.
ஊனப்படுத்தாத	சேதப்படுத்தாத, கெடுக்காத.
கபோதிகள்	குருடர்.
அக்ஷரங்கள்	எழுத்துக்கள்.

சரீரமாகிய நம்முடைய வீட்டுக்கு நம்முடைய கண்களே பலகணி வாசல்களாய் அமைந்திருக்கின்றன. அது சிறிய உறுப்பாயிருந்தும் பிரமாண்டமான உருவங்களையும் பார்க்கும். முகத்திலுள்ள ஒரு சிறு குழிக்குள்ளே கண் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழி எப்பக்கத்திலும் எலும்பினாலும், வில்வளைவாய் முளைத்திருக்கும் உரோமத்தாலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது. வில்வளைவான மயிருக்குப் புருவம் என்று பேர். கண் மடல் மெல்லியதோலால் செய்யப்பட்ட ஒரு சிறு மூடிபோலிருக்கிறது. கண்ணுக்குள் தூசியாவது, கூச்சமுண்டாக்கும் சுடராவது சென்று அதை ஊனப்படுத்தாதபடி கண்மடல் கண்மணியை மூடிக்கொள்ளுகிறது. ஓரத்தில் முளைத்திருக்கும் உரோமத்தோடுள்ள கண்மடல் இமையென்னப்படும். கண்ணுக்குள் விழுந்துவிட்ட தூசிகளை அம்மடல் மெதுவாய் ஒதுக்கி வெளியே தள்ளுகிறது.

பார்வை நமக்குப் பெரும் பாக்கியமாயிருக்கிறது. கண் தெரியாதவர்கள் கபோதிகள் என்னப்படுகிறார்கள். கண்ணில்லாக் கபோதிகளுக்கு நாம் தயவுகாட்டவேண்டும்.

கபோதிகளும் வாசிக்கும்படி பழகுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் படிப்பிக்கும் அக்ஷரங்கள் விரல்களால் தடவியறிந்து கொள்ளுமாறு செய்யப்பட்டிருக்கும். அந்த அக்ஷரங்களை அவர்கள் தங்களுடைய விரல்களால் தடவிக்கொண்டு வாசிப்பார்கள்.

22. சத்தியத்தைப் பேசு. உஉ.

அசத்தியம்............ பொய்.
அடாத .... செய்யத்தகாத.
உள்ளதை............ நிசமானதை
அக்கினி .... நெருப்பு.

எல்லாப் பிள்ளைகளும் பெண்களும் பலதரம் குற்றத்தில் அகப்படுகிறதுண்டு; அந்தக் குற்றத்தைக்குறித்து விசாரணை செய்தால் சிலர் சத்தியத்தையும் சிலர் அசத்தியத்தையும் பேசுகிறார்கள்.

ஒரு பையன் அடாத காரியத்தைச் செய்து குற்றவாளியானால் அவன் செய்யவேண்டியதென்ன? தான் செய்த தப்பிதத்தை மறைக்கும்படிப் பார்க்கலாமா?—மறைக்கக்கூடாது; அவன் உடனே உள்ளதைச் சொல்லித் தன் குற்றத்தை ஒத்துக்கொள்ளுகிறதே நலமானது. அப்போதுதான், இந்தப் பையன் உள்ளதை ஒளிக்கிறவன் அல்ல என்று எல்லாரும் அறிந்துகொண்டு அவனுடைய வார்த்தையை நம்புவார்கள்.

உள்ளகாரியத்தை மறைக்கிறது மகா கெடுதி. உள்ளதை எப்படி ஒளித்தாலும் சில காலத்துக்குள் வெளிக்கு வந்துவிடும். "கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டுநாளில் தெரியும்" என்று ஒரு பழமொழியும் இருக்கிறது. சத்தியத்தைப் பேசுவதோ கடவுளுக்கு மகா பிரீதி. நியாயமான பிரகாரமாய்த் தங்கள் காரியங்களை நடப்பிக்கிறவர்கள்மேல் தேவன் பிரியப்படுகிறார்; ஆனால் பொய்யர் எல்லாரும் அக்கினிக்கடல் என்று சொல்லப்படுகிற நரகத்தில் பங்கடைவார்கள்.

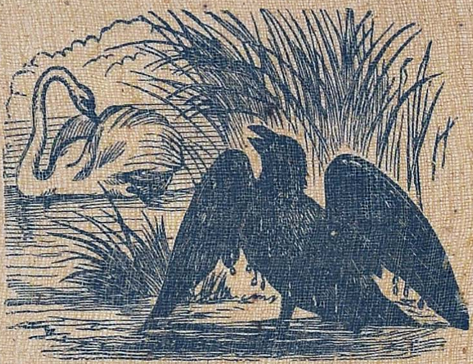

23. காகமும் அன்னமும். உங.

வெண்ணிறம்	வெள்ளைநிறம்.
காகக்கூட்டம்	காகங்களின் கும்பு.
முழுகி	ஸ்நானம்செய்து.
கருமேனி............	கறுப்புநிற உடம்பு.
சலித்தும்	மனம்வெறுத்தும்
முக்காலும்	மூன்றுதரம்.
பிரயத்தனம்	முயற்சி.
ஸ்திதி	நிலைமை, அந்தஸ்து.
மனத்திருப்தி	மொறுமொறுப்பில்லாத குணம்.
நியமிக்காத	தீர்மானிக்காத.
தகுதியல்ல	சரியல்ல.

புத்தியீனமுள்ள ஒரு காகம் அன்னப்பட்சியைப்போல வெண்ணிறமாகும்படி ஆசைகொண்டு காகக் கூட்டத்தை விட்டுப்போட்டு ஒரு குளக்கரையில் வந்து வாசஞ்செய்தது. அது அனுதினமும் அக்குளத்து ஜலத்தில் முழுகி தன் கருமேனி வெண்மேனியாகும்படிப் பிரயாசப்பட்டு, சலித்துப் போயிற்று.

ஒரு மாதகாலமாய்க் காகம் குளித்து முழுகியும் அதின் மேனி பழையபடி கறுப்பாகவே இருந்தது. "முக்காலும் காகம் முழுகிக் குளித்தாலும் கொக்காகுமா?" தான் வெண்ணிறமாகவேண்டுமென்று அல்லும் பகலும் குளக்கரையை விட்டுப் பிரியாதபடியினால், போதுமான இரை அகப்படாமல் வாவர மெலிந்து கடைசியாகச் செத்துப்போயிற்று.

காகம் ஜலத்தில் அல்ல பாலில் முழுகினபோதிலும் அதின் கருநிறம் மாறுமா?—மாறுது. நம்முடைய பாவச்சுபாவங் கள் மாறும்படி, நாம் என்ன பிரயத்தனம் செய்தாலும் முடி யாது. தேவன் நம்மை எந்த ஸ்திதியில் வைத்திருக்கிறாரோ, அந்த ஸ்திதியில் மனத்திருப்தியோடு இருக்கவேண்டியது. அவர் நமக்கு நியமிக்காத ஸ்திதியை நாம் விரும்பி, அதற் கென்று முயற்சி செய்வது தகுதியல்ல.

24. பெட்டைக்கோழி. உச.

அணைத்து	கவிந்து, சேர்த்து.
செட்டை	சிறகு.
அடைந்து	ஒதுங்கி, மறைந்து.
கெக்கரிக்கும்	சத்தமிடும்.
பொறுக்கி	ஒவ்வொன்றாய்க் கொத்தி.
தொனியை	சத்தத்தை, குரலை.

பெட்டைக்கோழி முட்டையிட்டு, குஞ்சுபொரிக்கும்; குஞ்சுபொரிக்கும்படி அது முட்டைகளின்மேல் படுத்து நாள்முழுதும் அவைகளை அணைத்துக்கொண்டிருக்கும். இதை அடைகாக்கிறது என்று சொல்லுவார்கள். முட்டைகளிலி ருந்து குஞ்சுகள் புறப்படுமட்டும் பெட்டை பொறுமை யோடே அடைகாக்கும். குஞ்சுபொரிக்கிற காலத்தில் முட் டைகளுக்குள்ளிருக்கும் குஞ்சுகள் வெளியே புறப்படும்படி அசைய, தோடுகள் உடைந்து குஞ்சுகள் ஒவ்வொன்றாய் வெளிப்படும். குஞ்சுகள் அங்குமிங்கும் ஓடித்திரிந்தாலும் அடிக்கடி தாயண்டைபோய் அதின் செட்டைகளுக்குள் அடைந்துகொள்ளும். எங்கேயாவது கொஞ்சம் இரை கிடந் தால் தாய்க்கோழி தன் கால்களால் கிண்டி ஒரு மாதிரியாய்க்

கெக்கரிக்கும்; இந்தச் சத்தம் கேட்டவுடன் குஞ்சுகள் ஓடிப் போய் இரைகளைப் பொறுக்கித் தின்னும். பருந்தாவது, காக மாவது வந்தால் தாய்க்கோழி வேறொரு மாதிரியாய்க் கெக்க ரிக்கும்; அந்தத் தொனியைக் கேட்டவுடன் அவைகள் ஓடி தாயின் சிறகுகளுக்குள் ஒளித்துக்கொள்ளும்.

எல்லாப் பிள்ளைகளும், பெண்களும், இந்தக் கோழிக்குஞ் சுகளைப்போல, தங்கள் தாயாருக்கும் தகப்பனருக்கும் கீழ்ப் படிந்து நடந்தால் மிகவும் நன்மையாய் இருக்கும்.

25. எது பாவம்? உரு.

என்னென்ன	எது எது.
வேதம்	தேவனைக்குறித்துச்சொல்லும் புஸ்தகம்.
இடங்கொடுக்க	இணங்க, சம்மதிக்க.
ஏமாற்றுவது	மோசஞ்செய்தல்.
சேவியாமல்	கும்பிடாமல்.
சமஸ்த	எல்லா, சர்வ.

மனுஷர் இரண்டுவகையாய்ப் பாவஞ்செய்துவருகிறார்கள். அவ்விருவகையுமென்ன? முதலாவது தீமையானதைச் செய் கிறதினாலேயும், இரண்டாவது நன்மையானதைச் செய்யாத தினாலேயுந்தான். இவ்விரண்டும் பாவம் என்பது நிசம். நாம் என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவைகளை தேவன் தமது பரிசுத்த வேதத்தில் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். அக்கட் டளையின்படி நடந்துவர நாம் கவலைப்படாவிட்டால் பாவம் செய்கிறோம். நாம் பாவத்திற்கு இடங்கொடுக்கலாகாது. "பாவத்திற்கு இடங்கொடாதவன் பாவத்தை ஜெயங்கொள்ளு வான்" என்று ஒரு பழமொழியுமுண்டு.

பாவங்களில் பலமாதிரியுண்டு; பொய் சொல்லுவதும், தூஷணம் பேசுவதும், சண்டைபோடுவதும், ஏமாற்றுவதும், திருடுவதும் பாவம். ஏழைக்கு இரங்காமலும், அவதிப்படு கிறவனுக்கு உதவிசெய்யாமலும், கடவுளைச் சேவியாமலும் இருந்தால் அது பாவம். நாம் பேசுகிறதையும், செய்கிறதை யும் தேவன் அறிகிறதுபோலவே, நம்முடைய எண்ணங்

களையும் அறிகிறார். நாம் ஒரு தீமையைச் செய்யும்படி நினைத்தாலும் அது பாவந்தான், அதையும் தேவன் அறிவார்.

சமஸ்த ஜனங்களும் பாவிகள் என்று சத்தியவேதம் அறிவிக்கிறது.

26. வாழை மரம். உசு.

கண்டங்கள்	பூமியின் பெரிய பிரிவுகள், துண்டுகள்.
உஷ்ணதேசம்	காங்கையான ஊர்.
அடுக்கடுக்காய்......	ஒன்றின்மேலொன்றாய்.
கன்று	வாழைக்கன்று, சிறுவாழை.
கூழ்	சேறுபோன்ற சோறு.
அமுதிட்டு	சோறுபோட்டு.
திரிக்கலாம்	முறுக்கலாம்.

ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, அமெரிக்கா என்னும் கண்டங்களிலுள்ள உஷ்ணதேசங்களில் வாழை மிச்சமாய் உண்டு. இதுவரையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் செடிகள் எல்லாவற்றிலும் வாழையின் இலையே நீளமும் அகலமுமாய் இருக்கிறது. அந்த இலைகள் ஒவ்வொன்றும் அடியிலிருந்து கிளம்புகிற நீண்ட பட்டைகளின் நுனியில் அகன்று நிற்கிறது. அந்த வாழைப்பட்டைகள் அடுக்கடுக்காய் மூடி வளருகின்றன. அவைகளே வாழைமரம் என்னப்படுகிறது. வாழையின் குலை பெரிதாயும், அதின் காய்கள் சீப்புச் சீப்பாயும் இருக்கும். வாழையைப்போல அதிகக் கனிகொடுக்கும் செடி வேறொன்றில்லை. வாழையின் கீழ்க்கன்றே பின்பு மரமாகும்.

இத்தேசத்தில் வாழைக்காயையும் தண்டையும் கறி சமைப்பார்கள். பழத்தைப் பிரியமாய்ச் சாப்பிடுகிறார்கள். அமெரிக்காவிலுள்ள சில ஊராருக்கு வாழைக்காயே விசேஷித்த போஜனம், அவர்கள் அதை வேகவைத்துக் காயப்போட்டு, காய்ந்தபின்பு மாவாக இடித்துக் கூழ்செய்து சாப்பிடுவார்கள். வாழை இலையில் அமுதிட்டு உண்ணலாம். வாழைநாரால் நேர்த்தியான கயிறு திரிக்கலாம்.

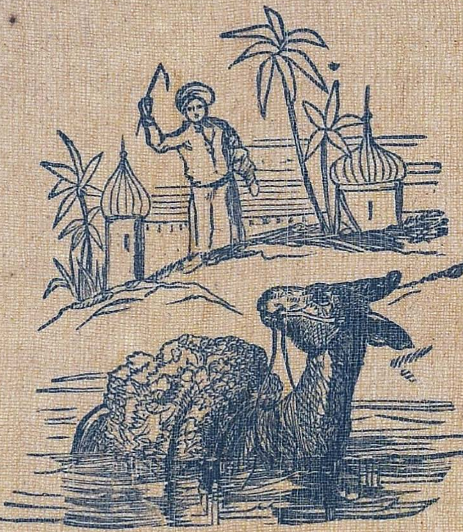

27. கழுதையும் கோவேறுகழுதையும். உஎ.

பொதி............ மூட்டை, பாரம்.
நதியை .... ஆற்றை
தற்செயலாய் ...... தன்னை அறியாமல்.
சற்றுதூரம் .... கொஞ்சதூரம்.
செல்லவே .... போகவே, நடக்கவே.
பதின்மடங்கு ...... பத்துப்பங்கு.
சக்தியற்று .... பலமில்லாமல்.

உப்புப்பொதி ஏற்றியிருந்த ஒரு கழுதையும், ஆட்டுமயிரால் செய்யப்பட்ட கம்பளிப்பொதி ஏற்றியிருந்த ஒரு கோவேறுகழுதையும் ஓர் நதியைக் கடக்க நேரிட்டது. நதியைக் கடக்கையில் கழுதையின் பொதி எப்படியோ தற்செயலாய் நனைந்துபோயிற்று. உப்புப்பொதியில் ஜலமேறினால் என்ன ஆகும்!—உப்புக் கரையுமல்லவா? உப்புக் கரைந்ததால் அப்பொதியின் பாரம் குறைந்துபோயிற்று. நதியைக் கடந்தபின், கழுதை கோவேறுகழுதையைப் பார்த்து:—அண்ணா, அண்ணா! என் பொதி நனைந்துபோயிற்று, நனைந்தது முதல் பொதி அவ்வளவு பாரமில்லை என்று சொன்னது. அதைக்

கேட்ட கோவேறுகழுதை:—அப்படியா தம்பி! என்று சொல்லிவிட்டு இனி வழியில் தண்ணீரைக் கடக்கும்படி நேரிட்டால் நாம் நமது பொதியோடு ஜலத்தில் படுத்துப் பொதியை நனைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டது. இந்தத் தீர்மானத்தோடு சற்றுதூரம் செல்லவே வழியில் ஒரு குளமிருந்தது. அக்குளத்துள் கொஞ்சதூரம் போனவுடன் கோவேறுகழுதை கம்பளிப்பொதியோடு படுத்துக்கொண்டது. கம்பளிமுழுவதிலும் தண்ணீர் ஏறினதால் பொதியின் பாரம் முன்னிலும் பதின்மடங்கு பளுவானது, அதைச் சுமந்து போக சக்தியற்று இடுப்பு ஒடிந்து மாண்டது.

ஒருவனுடைய சகாயத்துக்கு உதவியாய் இருக்கும் காரியமே, இன்னொருவனுடைய சாவுக்கு வழியாய் இருக்கலாம் என்று இந்தக் கதையால் நன்றாய்த் தெரியவருகிறது.

28. பொன்காசு. ௨௮.

அதிஷ்டம் .... லாபம், வாழ்வு.
இனாம் .... வெகுமானம்.
வருவார்............ தனக்கு எதிரே வருகிறவர்கள்.
போவார் .... தனக்குப் பின்னாலிருந்து வருகிறவர்கள்.
தென்பட்டால் ... அகப்பட்டால்.
அபகரித்து......... நியாயமில்லாமல் சொந்தமாக எடுத்து.
தீரவிசாரித்து ...... திட்டமாய், நன்றாய் விசாரித்து.

ஒருதரம் ஒரு பையன் தன் வழியே போகையில் ஒரு பொன்காசைக் கண்டெடுத்து: "ஆகா! நமக்கு அதிஷ்டம் வந்தது, நாம் எடுத்ததை ஒருவரும் காணவில்லை. நல்ல இனாம் கிடைத்தது" என்று சொல்லித் தன் பைக்குள் போட்டுக்கொண்டான். சற்றுநேரத்துக்குப்பின்பு அவன் பாடசாலையில் மனப்பாடமாகப் படித்த சத்தியவேத வசனம் ஒன்று ஞாபகத்தில் வந்தது. அந்த வாசகம் என்னவென்று கேட்பாயோ?

"நீர் என்னைப் பார்க்கிற தேவன்" என்பதுதான். அப்புறம் அவன், அவ்வழியே வருவார் போவாரிடத்தில் இந்தப் பொன்காசு உம்முடையதா? உம்மு டையதா? என்றுவிசாரித்தான். விசாரித்தபோது: தன்னுடைய வீட்டுவாடகையைச் செலுத்தப்போன ஒரு எழைமனுஷன் மடியிலிருந்து அந்தக் காசு தவறி விழுந்துவிட்டது என்று தெரியவந்தது. நமக்கு வழியில் யாதாமோர் பொருள் தென் பட்டால், அப்பொருள் யாருடையதென்று விசாரிக்கவேண்டும். நீ ஒரு ரூபாயைத் தெரியாமல் போட்டுவிட்டால் அதைக் கண்டவனே எடுத்துக்கொள்ளட்டும் என்று சொல்லுவாயா? சொல்லமாட்டாயே. கண்டெடுத்த பணத்தை நாமே அபகரித்துக்கொள்ளுகிறது அதைத் திருடுகிறதற்குச் சரி. அது யாருடையதென்று தீரவிசாரித்துக் கொடுத்துவிடுகிறது மெத்த நல்லது. "வழியிலே கண்டால் எடு. உடையவன் கேட்டாற் கொடு."

29. ஆந்தை. உகூ

அலகோ	மூக்கோ.
தடித்து..................	கெட்டியாகி, பலமாய்.
மங்கலாய்................	மறைவாய்.
மாலைமயங்கினவுடனே...	பொழுது அடைந்தவுடனே.
நிர்மூலம்	சேதம், நாசம்.
கெவுளி	பல்லி.

ஆந்தையானது பட்சிசாதிகளில் ஒன்று. அதின் கண்கள் பெரிதும் உருண்டையுமாயிருக்கும். அலகோ தடித்துக் குட்டையாய் இருக்கும். பகற்காலத்தில் ஆந்தைக்குக் கண் மங்கலாய்த் தெரிந்தாலும், மாலை மயங்கினவுடனே தெளிவாய்த் தெரியும்; அப்பொழுதுதான் அது இரைதேடப் போகும். ஆந்தை பறக்கும்போது புறாவைப்போல் செட்டைகளை படபட, என்று அடிக்கும், சத்தம் கேளாது. எலி, வௌ

வால், தவளை இவைகளே அதின் இரை. வீட்டெலிகளைப் பூனை நிர்மூலம்பண்ணுவதுபோல, வயல்நிலங்களிலுள்ள காட்டெலிகளை ஆந்தை நிர்மூலம்பண்ணும். ஆகையால் அது பிரயோசனமுள்ள பட்சிதான். நம்முடைய தேசத்தார் ஆந்தையாவது கெவுளியாவது கத்தக் கேட்டால் ஏதோ ஆபத்து கிட்டிற்று என்று நினைத்து பயப்படுகிறார்கள். அது தப்பான நினைவு.

இடிந்துபோன மாளிகைகளில் ஆந்தைகளைப் பெரும்பாலும் காணலாம். ஆகையால் ஆந்தை அழிவின் அடையாளமாக எண்ணப்படுகிறது. ஒரு பெரிய நகரம் பாழாவதைக் குறித்து: ஆந்தைகள் அங்கே தாபரிக்கும் என்று முன் அறிவிக்கப்பட்டது.

30. உலகரக்ஷகர். நடு.

குமாரன்	மகன்.
பாலன்	குழந்தை.
அற்புதம்	மனுஷவல்லமைக்கு மிஞ்சின செய்கை.
நோயாளிகள்	வியாதியஸ்தர்.
மீட்கும்படி	இரக்ஷிக்கும்படி.
வாகனம்	ரதம், வண்டி.
சந்தித்து	பார்த்து, கண்டு.
என்றென்றைக்கும்...	முடிவில்லாதகாலமாய்.

தேவன் தம்முடைய குமாரனை பூலோகத்துக்கு அனுப்பி, மானிடருக்காக மரணமடையச் செய்வேன் என்று ஆதிமனு

ஷாகிய ஆதாமுக்கும் ஏவாளுக்கும் சொன்னார். தேவகுமாரன் ஒரு பாலனாய்ப் பிறந்து இயேசு என்று பேர்பெற்றார். இயேசு என்னும் பேருக்கு இரக்ஷகர் என்று அர்த்தம்.

இயேசு பெரிய ஆளானபோது பல ஊர்களுக்கும் போய்ப் பிரசங்கம்செய்து, அநேக அற்புதங்களையும் செய்தார். அவர் குருடருக்குப் பார்வையையும், செத்துப்போனவர்களுக்கு உயிரையும் கொடுத்தார். அவரிடத்தில் வந்த நோயாளிகள் எல்லாரையும் சுகமாக்கினார்.

நம்முடைய ஆத்துமாவை நரகதண்டனையிலிருந்து மீட்கும்படி இயேசு சிலுவைமரத்தில் மரணமடைந்தார். அவர் அடக்கம் பண்ணப்பட்டாலும், மறுபடியும் மூன்றும் நாளில் உயிரோடெழுந்திருந்து அப்புறம் மேகவாகனம் ஏறி, பரமண்டலம் சென்றார். இப்பொழுது அவர் அங்கேதான் இருக்கிறார். நாம் அவரை நேசித்து, அவர் கட்டளையின்படி நடந்துவந்தால், ஒரு காலத்தில் அவரைப் பரமண்டலத்தில் சந்தித்து, அவரோடுகூட என்றென்றைக்கும் பாக்கியராய் வாழுவோம்.

31. விழுந்துபோன குருவிக்கூடு. ௩௧.

ஜோடு	இரண்டு.
உலுக்கும்படி	அசைக்கும்படி, குலுக்கும்படி.
துக்கப்பட்டு	விசனப்பட்டு.
நெடுநேரம்	அதிகநேரம்.
துயரக்குரல்	துக்கமான சத்தம்.
தங்க	இருக்க.
தாபரிக்க	குடியிருக்க.
பின்தாங்க	மனமில்லாதிருக்க.

புளியமரத்தின் கிளைகள் ஒன்றில் ஒருதரம் ஒரு ஜோடு தூக்கணாங்குருவி கூடுகட்டி, அக்கூட்டை மின்மினி பூச்சியால் விளக்கேற்றிக்கொண்டிருந்தது. புளி பழுத்திருந்த

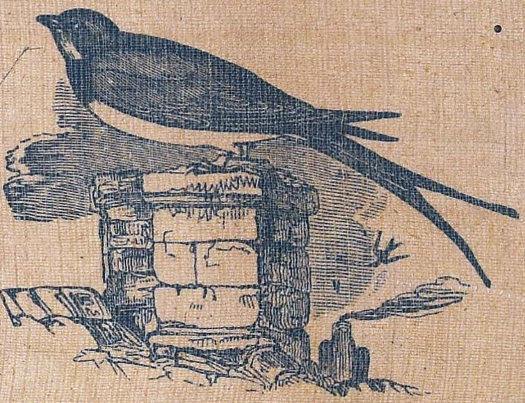

காலத்தில், அதில் ஏறிப் பழம் உலுக்கும்படி போன ஒரு பையன் அந்தக் கூட்டைக் கலைத்து, ஏழைக் குருவிகளின் குடியிருப்பைக் கெடுத்துப்போட்டான். அச்சமயத்தில் இரை தேடப்போயிருந்த ஆணும் பெண்ணும், தங்கள் வீடு அழிந்துபோனதைக் கண்டு துக்கப்பட்டு, உரத்த சத்தமாய் நெடுநேரம் கதறி அங்குமிங்கும் பறந்துகொண்டிருந்தன. அந்தக் குருவிகளின் துயரக்குரலை மற்ற தூக்கணாங்குருவிகள் கேட்டு: ஐயோ, நம் இனத்தார் தங்க இடமற்றும், தாபரிக்க வீடற்றும் ஆகாயத்தில் அலைகிறார்களே என்று சொல்லி ஏகமாய்க் கூடி ஒரு புதுக்கூடு பின்னிக்கொடுத்தன.

ஆபத்தில் அகப்பட்டவர்களுக்கு, நாம் நம்மாலான உதவியைச் செய்யும்படி பின்தாங்கக்கூடாது என்று இந்த தூக்கணாங்குருவிக் கதை தெளிவாய்ப் போதிக்கிறது.

32. காது. ௩௨.

காட்சி .... காணப்பட்டது.
செல்லுவது .... போவது.
தொனி .... சப்தம், குரல்.
சேகரித்து .... திரட்டி, கூட்டி.
விநோதம் .... ஆச்சரியம்.
செவி .... காது.
மெய் .... தேகம், உடல்.
ஐம்பொறிகள் .... ஐந்து புலன்கள்.

கண்ணின் வழியாய் காட்சி செல்வதுபோல காதின் வழியாய் தொனி செல்லுகிறது. வெளியே கேட்கும் சப்தங்களைச் சேகரித்து அடக்கிக்கொள்ளும்படியாக, கடவுள் காதை விநோதமான மாதிரியாக உருவாக்கி இருக்கிறார். காது கேளாதவர்களுக்குச் செவிடர் என்கிற பேர் வழங்கப்படுகிறது. மனுஷரில் சிலர் செவிடும், ஊமையுமாய் இருக்கிறார்கள். செவிடரும் ஊமையரும் புஸ்தகம் வாசிக்கும்படியாகவும் பயிற்றுவிக்கலாம். அவர்கள் பேச ஆசைப்பட்டால் விரல்களின் சாடையால் தங்கள் மனதின் எண்ணங்களைத் தெரிவிக்கலாம். மனுஷராகிய நாம் கண்ணால்மாத்திரம் பார்க்கிறோம், காதால்மாத்திரம் கேட்கிறோம், மூக்கால்மாத்திரம் முகருகிறோம். வாயால்மாத்திரம் ருசிக்கிறோம், ஆனால் சரீரத்தின் எல்லா அவயவங்களாலும் உணர்ந்துகொள்ளுகிறோம். ஆதலால் மனுஷர் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளுள்ளவர்கள். நமக்கு காது இரண்டு, ஆனால் வாய் ஒன்றுதான். ஆகையால் அதிகம் கேட்டுக்கொண்டு கொஞ்சம் பேசுவது தகுதி.

33. காகம். ௫௫.

துணிவு .... பயமில்லாத குணம்.
சுறுசுறுப்பு .... எப்பொழுதும் வேலைசெய்கிற குணம்.
பலகாரம் .... தின்பண்டம்.
விருக்ஷங்கள் .... மரங்கள்.
கிழக்கு வெளுக்கும் நேரம். விடியற்காலம், அதிகாலை.
கரையும் .... கூப்பிடும்.
அளிக்கிற .... கொடுக்கிற.

இது ஒரு காக்கையின் படம். அது எவ்வளவு கறுப்பாயிருக்கிறது பார். காகமானது துணிவும் சுறுசுறுப்பும் உள்ள ஒரு பக்ஷி. அது குதித்துக் குதித்துத் திரியும். நாய்களைக் கொத்தித் துரத்திவிட்டு அவைகளின் தீனியைத் தின்னும்; கோழிமுதலானவைகளோடு கூடிக்கொண்டு அவைகளுக்கு வைத்திருக்கும் இரையையும் தந்திரமாய்த் தின்றுவிடும். சிறுபிள்ளைகளுடைய கையில் ஏதாவது பலகாரம் இருந்தால் வெடுக்கென்று பிடுங்கிக்கொண்டு பறந்துவிடும். காகங்கள் விருக்ஷங்களில் கூடுகட்டும். கிழக்கு வெளுக்கும் நேரத்தில், அவைகள் விழித்துக்கொண்டு, கா, கா, கா என்று காது அடைத்துப்போகும்படிக் கரையும்.

காக்கை தன் குஞ்சுகளைப் பத்திரமாய்ப் பேணும். "காக்கைக்குந் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு" என்று ஒரு

பழமொழியும் இருக்கிறது. காக்கைக் குஞ்சுகள் இரைக் காகக் கரையும்போது தாய்க்காகங்களைக் கொண்டு தேவன் அவைகள் பசியை ஆற்றுகிறார். கூப்பிடுகிற காக்கைக் குஞ்சுகளுக்கு ஆகாரங்களை அளிக்கிற தேவன் நம்மை மறப் பாரா? நமது பரமபிதாவாகிய தேவனுக்கு நாம் கீழ்ப்படித லுள்ள பிள்ளைகளாய் நடந்தால் அதிலும் அதிகமாகவே நன்மைசெய்வார்.

34. இரக்ஷிப்பின் வழி. ௩௪.

அடையலாம்	சேரலாம், போகலாம்.
காலங்கழிப்பது	ஜீவித்திருப்பது.
இரட்சண்யம்	மோட்சமடைவது.
விசுவாசித்து	நம்பி.
இலவசம்	கிரயமில்லாமல்.
கெஞ்சு	மன்றாடு, வேண்டிக்கொள்.

மரித்தபின்பு மோக்ஷம் அடையவேண்டுமென்று ஆசைப் பட்டால் அதற்கு வழி எப்படி? அநேக மனிதர் எழைகளுக்கு தர்மமிடுகிறதினாலும், நல் நடக்கையாய்க் காலங்கழிப்பதாலும் மோக்ஷமடையலாம் என்று நினைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். மண்குதிரையிலேறி ஆற்றைக் கடக்கலாமா? கடக்கலாகாது. அதுபோல மோக்ஷமடையும்படி அவைகள் வழிகளாகா. தர்மம் கொடுப்பதும் நல்நடக்கையாய் நடப்பதும் என் வழி ஆகாது? நம்முடைய முதற்தரமான கிரியைகளிலும் பாவம் கலந்திருக்கிறதினாலே நற்கிரியைகளைச் செய்வது மோக்ஷ மடையும் வழி ஆகாது. வேறெவ்வழியாய் இரக்ஷண்யம் கிட்டும் என்றும் கேட்பாயோ? இயேசுகிறிஸ்துவின் மூல மாகவே இரக்ஷண்யம் கிட்டும். அவர் ஒருவரே மெய்யான இரக்ஷகர். அவரை விசுவாசித்து அவருடைய கட்டளைக ளின்படி நடப்பதே நம்மேல் விழுந்த கடமை.

இயேசு பட்ட பாடுகளினிமித்தம், தேவன் உன் பாவங்களையெல்லாம் இலவசமாய் மன்னிக்கிறார். நீ இயேசுவை நோக்கி: "பாவிகளின் இரக்ஷகராகிய இயேசுவே, என் பாவங்களெல்லாவற்றையும் மன்னித்து என்னை மோக்ஷத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும்" என்று கெஞ்சு. அவர் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு, உன் இருதயத்தைச் சுத்தமாக்கி, நீ மரிக்கும்போது உன்னை மோக்ஷத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுவார்.

35. புல்லும் புஷ்பமும். ௩௫.

கொத்து .... செண்டு.
இனம் .... ஜாதி, வகை, ஒரேமாதிரி.
கொல்லை .... தோட்டம், வளவு.
மகிமை .... சிறப்பு, கனம், மேன்மை.
சமரக்ஷணை .... பாதுகாப்பு, பேணுதல்.
ஆத்திரம் .... துடுக்கு, படபடப்பு.
அந்தஸ்து .... நிலைமை, ஸ்திதி.
அவமதிப்பு .... கனவீனம்.
நீசன் .... சண்டாளன், இழிந்தவன்.
கற்றோர் .... படித்தவர்கள்.
கல்லாதவர் .... படியாதவர்கள்.

அழகுள்ளதும், மணமுள்ளதுமான பல புஷ்பங்களைக் கொத்தாகச் சேர்த்து ஒரு புற்கொடியால் கட்டியிருந்தது. நான் அதைக்கண்டு துக்கப்பட்டு: "ஐயோ, அழகற்றதும், மணமற்றதுமான இந்த அற்பப் புல்லைப் புஷ்பக்கொத்தில் ஏன்தான் வைத்தார்கள்" என்று சொன்னேன்.

புல் அதைக் கேட்டுக் கூவென்று அழுது: "ஐயா, பொறும், பொறும். இனம் இனத்தை மறக்குமா? 'இனம் இனத்தோடு' என்று முதியோர் சொன்னமொழி பொய்யாமா? நான் அழகற்று, நிறமற்று, மணமற்று இருந்தாலும், கடவுளுடைய் கொல்லையில்தான் வளருகிறேன், நானும் தேவனுடைய சமாக்ஷணையால் வாழும் ஒரு சிருஷ்டியாய் இருக்கிறேன். எனக்கு என்னால் ஒரு மகிமையும் இல்லை, நான் என் ஆண்டவரின் இரக்கத்தையே நம்பியிருக்கிறேன்" என்று ஆத்திரத்தோடு சொன்னது.

ஒருவன் எவ்வளவு தாழ்ந்த அந்தஸ்திலிருந்தாலும் அவனை அவமதியாதே. அப்பா! நீ நீசனையும் நேசி. நீசரும், இராசரும், கற்றோரும், கல்லாதவரும், எல்லாரும் ஒரே பிதாவாகிய மகா தேவனுடைய மக்கள்தான்.

36. பூனைக்குட்டி. ந.சா.

படம்	சாயல்.
நாடா	அகன்ற நூற்பட்டை.
பீறல்	கிழிந்துபோன.
கற்க	படிக்க.
நாளெல்லாம்	ஒருநாள் முழுவதும்.
அன்றன்று	அந்தந்த நாள்.

பூனைக்குட்டியின் படத்தைப் பார்த்தாயா?—ஆம் பார்த்தேன்; கழுத்தில் ஒரு பட்டுநாடா கட்டியிருக்கிறது, ஒரு பந்தை உருட்டி விளையாடுகிறது.—ஆம், ஆம் விளையாடு

இறது. பிள்ளைகள் ஆட்டத்தின்மேல் பிரியப்படுகிறதுபோல் பூனைக்குட்டியும் பிரியப்படுகிறது; பூனைக்குட்டிக்கு வேலை என்ன? பாலைக் குடிப்பதும், பீறப்பாயில் புரளுவதும், கண்ணைமூடி தூங்குவதுமே அதின் வேலை. அதற்குப் பள்ளிக்கூடமுண்டா, பாடமுண்டா? பூனைக்கேது பள்ளிக்கூடம்? பூனைக்குட்டிக்கு ஏது பாடம்? உனக்குப் படிப்பும் பள்ளிக்கூடமும் இருக்கிறதல்லவா? ஆகையால் நீ பூனைக்குட்டியைப்போல ஓடி, ஆடி, உறங்கப் பிரியப்படக்கூடாது. நீ வாசிக்கவும் எழுதவும் கணக்குப்போடவும் கவலையோடு கற்கவேண்டும்.

பிள்ளைகள் ஆடவேகூடாதா? என்று கேட்கிறாய், ஆடவேண்டியதுதான்; ஆடுவது தேகத்துக்குச் சுகத்தையும் பலத்தையும் தரும் என்பது நிசம்தான்; ஆனால் பிள்ளைகள் எப்பொழுது ஆடவேண்டும்? நாளெல்லாமா? நாளெல்லாம் அல்ல. அன்றன்று படிப்பு முடிந்தபிற்பாடு ஆடலாம், பாடலாம், ஓடித்திரியலாம். விளையாட்டை விரும்பிப் பாடத்தை அசட்டை செய்யலாமா? அசட்டை செய்யக்கூடாது.

37. விருக்ஷம். ௩௭.

அந்தம்	முடிவு, நுனி.
உறிஞ்சி	இழுத்து.
ஏற்றுகின்றன	செலுத்துகின்றன.
பூமிமட்டம்	தரை.
பாகம்	பங்கு.
தெங்கு	தென்னமரம்.
உத்திரம்	தூலம், பெரிய கட்டை.

இதோ விருக்ஷத்தின் படத்தைப் பார். அதின் வேர்கள் மண்ணுக்குள் ஆழமாய் இறங்கியிருக்கின்றன. அதினாலேதான் காற்று விசையாய் அடித்தபோதிலும் அது விழாமல் நிற்கின்றது. வேர்களின் அந்தம் மெல்லிய நூல்போலிருக்-

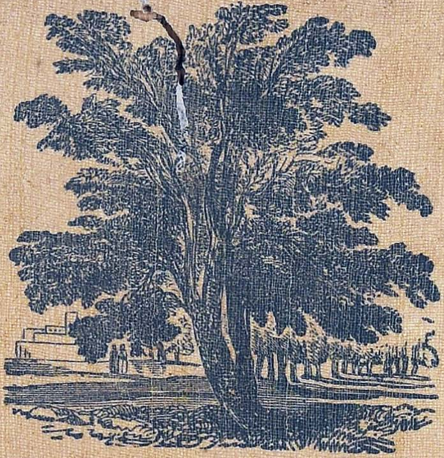

கும், அந்த மெல்லிய வேர்கள் பூமியின ஈரத்தை உறிஞ்சி, மரத்துக்கு ஏற்றுகின்றன. மரத்தில், பூமிமட்டத்துக்குமேல் காணப்படுகிற பாகமுதல் கிளைகள் பிரியும் பாகம்மட்டுமுள்ள தண்டுக்கு அடிமரம் என்று பேர். மரத்தை மூடியிருப்பதற்குப் பட்டை என்று பேர். அடிமரத்தின் உச்சியில் இருந்து கிளைகள் பிரிந்து நாலாபக்கத்திலும் படர்ந்திருக்கும். கிளைகளிலுள்ள சிறு கொப்புகள் மிலாறுகள் என்னப்படும். அந்த மிலாறுகளில் இலைகளையும், புஷ்பங்களையும், கனிகளையும் காணலாம். ஆனால் பலாமரம் கட்டையிலும், வேரிலும் காய்க்கும்.

விருக்ஷங்களில் பலமாதிரியுண்டு; அவைகளுக்கு வெவ்வேறு பேருமிருக்கின்றன. சில மரங்களின் பேரைக் கேள்;— அத்தி, ஆல், புங்கு, புளி, பூவரசு, நெல்லி முதலானவையாம். மா, பலா, கொய்யா, தெங்கு முதலிய மரங்களின் கனிகளைப் பிரியமாய்ச் சாப்பிடுவார்கள். தேக்கு, கருங்காலி முதலிய மரங்கள் உத்திரங்களுக்கு ஆகும். சந்தனக்கட்டை அதிக மணமுள்ளது, எட்டிப்பழம் கொடிய கசப்புள்ளது.

38. பேராசையுள்ள நாய். ௩௮.

இறைச்சி........................ கறி, மாமிசம்.
அக்கரை .... அந்தப் பக்கம்.
விலாப்புடைக்க .... வயிறு நிறைய.
ஏமாந்து .... ஏங்கி.
பற்றாது .... போதாது.

ஒரு நாய் இறைச்சித்துண்டு ஒன்றை எப்படியோ திருடிக் கௌவிக்கொண்டு ஒரு ஆற்றைக் கடந்து அக்கரை சேரும்படி போயிற்று. நடு ஆற்றில் அது போகும்போது தண்ணீரிலே தன் நிழல் தெரிந்தது. அந்நிழல் தன் நிழல் அல்ல, தன்னைப்போல் வேறொரு நாய் இறைச்சித்துண்டைக் கொண்டுபோகிறது என்று நினைத்து, அந்த நாயின் வாயிலிருக்கும் இறைச்சியையும் பிடுங்கிக்கொண்டால் விலாப்புடைக்கத் தின்னலாமே என்று பேராசைகொண்டு, வாயைத் திறந்து சட்டென்று கௌவிற்று. கௌவவே வாயிலிருந்த துண்டு ஜலத்தில் விழுந்து காணாமல்போனதால் நாய் ஏமாந்துபோயிற்று. கடவுள் தங்களுக்கு அளித்திருக்கும் வாழ்வு பற்றாது என்று எண்ணி பின்னும் சம்பாதிக்கும்படி முயலுகிற பேராசைக்காரர் பெரும்பாலும் தங்களுக்கு முன் உள்ள வாழ்வையும் இழந்துபோவார்கள் என்று இந்தக் கதையினால் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

39. இந்தியா. ந.க.

விஸ்தாரமான	விசாலமான, அகன்ற.
பர்வதங்கள்	மலைகள்.
நகரம்	பட்டணம், பெரிய ஊர்.
வசதியான	தகுந்த, ஏற்ற.
அங்கிலேயதேசம்	இங்கிலாந்துதேசம்.
இராணி	இராசாத்தி.
சக்கரவர்த்தினி	அநேக அரசனை ஆளும் இராணி.

நாம் வசிக்கும் இந்த விஸ்தாரமான தேசம் இந்தியா என்று சொல்லப்படும். உயரமான பர்வதங்களும், நீளமான ஆறுகளும் உள்ள இத்தேசத்தில் திரளான ஜனங்களும் வாசம்பண்ணுகிறார்கள்.

இந்தியாவின் பிரதான நகரத்துக்கு கல்கத்தா என்று பேர். இந்நகரம் வங்காளநாட்டின் கிழ்ப்பக்கத்தில் ஓடும் ஊக்லி என்னும் ஒரு நதியின்மேல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இரண்டாவதான நகரத்துக்கு பம்பாய் என்று பேர். இந்த பம்பாய் இந்தியாவின் மேல்பக்கத்துக் கடலோரத்தில் இருக்கிறது; கப்பல்கள் வந்து தங்குவதற்கு இது வசதியான துறைமுகமாயிருக்கிறது. தென் இந்தியாவிலுள்ள பட்டணங்கள் எல்லாவற்றிலும் பெரியதற்கு மகிராசு அல்லது சென்னபட்டணம் என்று பேர். இந்தச் சென்னை இந்தியாவின் கிழ்பக்கத்துக் கடலோரத்தில் இருக்கிறது; இதுவும் துறைமுகம்; ஆனாலும் பம்பாயைப்போல வசதியான துறைமுகம் அல்ல. அங்கிலேய தேசத்து இராணியம்மாள் இந்துதேசத்தின் சக்கரவர்த்தினியாய் இருக்கிறார்கள்.

முன்காலத்தில் இலங்கை என்று அழைக்கப்பட்ட சிலோன் தீவு இந்தியாவின் தென்கிழ் மூலையில் இருக்கிறது. நாலுபக்கமும் ஜலத்தால் சூழப்பட்ட தரை, தீவு அல்லது திட்டு என்று சொல்லப்படுகிறது.

40. நல்ல மறுமொழி. சும.

மரியாதை	சலாம், வந்தனம்.
அநந்தம்	அநேகம்.
விதித்த	நிர்மாணித்த.
விதி	கட்டளை, உத்தரவு.
சாட்டுதல்	சுமத்துதல்.
மா	பெரிய.
தோஷம்	பாவம், அநியாயம்.

ஒருநாள் ஒரு துரை, பெண்பிள்ளைகள் படிக்கிற பாடசாலை ஒன்றைப் பார்க்கப்போனார்; அவரைக் கண்டவுடன் எல்லாப் பிள்ளைகளும் எழுந்து மரியாதை செய்தார்கள். அவர்: பிள்ளைகளே! ஒரு கேள்வி கேட்பேன், அதற்கு மறு உத்தரம் யாருக்குத் தெரியுமோ அவர்கள் கை உயர்த்தலாம் என்று சொன்னார். உடனே எல்லாப் பிள்ளைகளும் அதென்ன கேள்வியோ என்று மலைத்து அவருடைய வாயைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள்.

"தேவன் தாராதது ஏதாவது நம்மிடத்தில் உண்டா?"

என்று துரை கேட்டார். உடனே ஐந்து பிராயமுள்ள ஒரு பிள்ளை, தன் கையை உயர்த்தினாள்.—சொல்லம்மா என்று துரை சொன்னார்.

"தேவன் தாராதது பாவந்தான்"

என்று அந்தப் பெண் சொன்னாள். அது சரியான மறுமொழிதான். அநந்தம்பேர் தீமைசெய்த பிற்பாடு தங்களைக் குற்றவாளிகள் அல்ல என்று சொல்லும்படி, இது எங்கள் தலைவிதி, இப்படி எங்களுக்குக் கடவுள் விதித்துப்போட்டார் என்று தங்கள் குற்றத்தை தேவன்மேல் சாட்டுகிறார்கள். இது சுத்த பிசகு. விதி என்னப்பட்டதே இல்லை. நாம் பாவம் செய்தால், அது நமது சொந்தத் தப்பிதந்தான். ஒரு துஷ்டமகன் தான் செய்யும் குற்றங்களை அன்பும், புத்தியுமுள்ள தன் தகப்பன்மேல் சாட்டலாமா? சாட்டினால் அவன்

தன்னை முன்னிலும் கெட்டவன் என்று ருசுப்படுத்துகிறான் அல்லவா? மனுஷர் செய்யும் அக்கிரமங்களுக்கு தேவன்மேல் பழிபோடுகிறது மா பெரிய தோஷம்.

41. பாடசாலைக்குப் போகும் சிறுபெண். ௪௧.

நூல்கள்.................... புஸ்தகங்கள்.
கிரமமாய் .... ஒழுங்காய், சீராய்.
ஸ்திரீகள் .... பெண்பிள்ளைகள்.
கல்வியில் .... படிப்பில், அறிவில்.
தூண்ட.................... ஏவ, சொல்ல.
விருத்தியாகும் .... பெருகும், அதிகப்படும், வளரும்.

ஒரு நல்ல பிள்ளையினுடைய படத்தைப் பார்.—அவள் புஸ்தகமும் கையுமாய் நிற்கிறாளே, எங்கே போகும்படி நிற்கிறாள்? ஆடவோ? ஆடப்போகிறவள் கையில் பாடப்புஸ்தகம் என்னத்துக்கு?—எனக்குத் தோன்றுகிறபடி அந்தப் பெண் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போகிறாள். பிள்ளைகள் படிக்கிறதுபோல பெண்களும் படிக்கவேண்டாமா? அடுப்பூதும் பெண்களுக்கு படிப்பு என்னத்துக்கு என்று கேட்பாயோ? பிள்ளைகளைப்போல பெண்களும் சாகாத ஆத்துமாவை உடையவர்களாய் இருக்கிறதினால், இது நன்மை, அது தீமை என்று

அவர்களும் அறிந்துகொண்டு, நன்மையாய் நடக்கும்படி தேவனுடைய பரிசுத்த வேதத்தை வாசிக்கப் படித்துக்கொள்வது அவசியந்தான். படிக்கத்தெரிந்த ஒரு தாய் தன் பிள்ளைகளைக் கிரமமாய் வளர்க்கப் பிரயாசப்பட ஏதுவுண்டு; அவள் தன் பிள்ளைகளுக்கு அநேக காரியங்களைக் கற்றுக்கொடுக்கவும் கூடும். ஒரு தேசத்திலுள்ள எல்லா ஸ்திரீகளும் கல்வியில் தேறினால் அல்லாமல் மற்றப்படி அத்தேசம் செல்வமும் பாக்கியமும் உள்ள தேசமாகாது.

உனக்குச் சகோதரிகள் இருந்தால், அவர்கள் பாடசாலையில் போய் படிக்கும்படி நீ அவர்களைத் தூண்டவேண்டும். பாடசாலைக்குப் போகக்கூடாதானால், புஸ்தகங்கள் வாங்கிக் கொடுத்து, நாடோறும் ஒவ்வொரு பாடம் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். வீட்டில் படிப்பதிலும் பாடசாலையில் போய் படித்தால் அதிகமாய் கல்வி விருத்தியாகும்.

42. தேக்கும் நாணலும். சஉ.

கவைக்கு	வேலைக்கு, காரியத்துக்கு.
உறுதி	திடம்.
மோதினால்	தாக்கினால்.
நிகரா	சரியா, இணையா, சோடா.
கேவலம்	அற்பம், பலவீனம்.
புசல்	சுழிங்காற்று.
பகடி	பரியாசம்.
அமர்ந்த	அடங்கின, ஓய்ந்த.
அகந்தை	பெருமை.
மனமேட்டிமை	கர்வம்.

தேக்குமரம் ஒருதரம் ஒரு நாணலைப் பார்த்து:—கவைக்கு உதவாத நாணலே கேள், நான் எவ்வளவு பலமும் உறுதியுமாய் நிற்கிறேன். காற்று எவ்வளவு பலமாய் என்மேல் மோதினாலும் நான் அசைவேனா? அசையேன். என் பலத்துக்குக் காற்றின் பலம் எம்மாத்திரம்! நீ எனக்கொரு நிகரா?

நிகரல்ல, நிகரல்ல; நீ மகா கேவலமானவன், உனக்கேது பலம்? சற்றே காற்றடித்தால் அங்கும் இங்கும் குழைந்து விழுகிருயே, புசலடித்தால் என்னபாடு படமாட்டாய்? உனக்கு வெட்கமில்லேயா? நானும் ஒரு செடி என்று நீ தலே காட்டவும் கூடுமோ? என்று இப்படிப் பகடிபண்ணிற்று. அத் தருணத்தில் ஒரு புசல் அடித்து தேக்கை மோதி அசைத்து அடியோடே சாய்த்துவிட்டது. நாணலோ அடித்த புசலுக் கெல்லாம் அசைந்து அப்பக்கமும் இப்பக்கமும் சாய்ந்துகொ டுத்து புசல் அமர்ந்தவுடனே யாதொரு சேதமுமின்றி முன் போல தலேயை நிமிர்த்தி நின்றுகொண்டது.

இந்தக் கதையினுலே ஒருவனுவது தன் பலத்தில் பெரு மைபாராட்டக்கூடாது என்று நன்ருய் விளங்குகிறது. "அழி வுக்கு முன்னுனது அகந்தை, விழுதலுக்கு முன்னுனது மன மேட்டிமை."

43. பழைய வழக்கம். ௫௩.

மாமூல்.................	பழைய வழக்கம்.
பிசகு	தப்பிதம்.
மந்தை	ஆடுமாடுகளின் கூட்டம்.
ஆராய்ந்து	பரிசோதித்து, விசாரித்து.
உடையை	உடுப்பை.

இந்த தேசத்தாரில் அநேகர் நாங்கள் மாமூல்பிரகாரம் நடக்கவேண்டும் என்று அடிக்கடி சொல்லுகிருர்கள். மாமூல், மாமூல் என்று பேசுவது பிசகா பிசகல்லவா? பிசகுதான். எப்படி பிசகென்று கேள்;—ஒரு பாலத்தின்வழியாய் ஒரு மந்தை ஆட்டை ஓட்டிக்கொண்டு போகும்போது அதில் ஒன்று பாலத்தைத் தாண்டி ஆற்றில் குதித்துவிட்டால், மற்ற ஆடுகள் தங்களுக்கு வரும் ஆபத்தை அறியாமல் ஒன்றின்பின் ஒன்ருக எல்லாம் குதித்து நாசமாய்ப் போகுமல்லவா? ஆடு

களுக்கு அறிவில்லாதபடியால் ஒன்றைப் பார்த்து ஒன்று கெடும்; நாமும் ஆடுகளைப்போல் அறிவற்ற மூடரா? அல்லவே. தேவன் நமக்குத் தந்திருக்கிற புத்தியினாலே இன்னது நலம் இன்னது நஷ்டமென்று ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்ளவேண்டியது நமது கடமை. அப்படி ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்ளப் பிரயாசப்படாமல், எல்லாவற்றையும் மாமூல்படி, மாமூல்படி என்று சொல்லிக்கொண்டு நடப்பித்தால் அது பிசகான காரியம்.

நீ ஒரு ஊருக்குப் போனாய் என்று வைத்துக்கொள், அவ்வூரார் அழுக்கான உடையை உடுத்துக்கொண்டு இது எங்கள் மாமூல் என்று சொன்னால், நீயும் அழுக்கைக் கட்டலாமா? அவர்கள் பொய்சொல்லிவிட்டு அது எங்கள் மாமூல் என்று சொன்னால் நீ நிசம் பேசவேண்டாமா? அவர்கள் கல்லையும் மண்ணையும் கடவுளென்று கும்பிட்டு, இது எங்கள் மாமூல் என்று சொன்னால் நீ அதற்கு இணங்கலாமா?

ஒரு வழக்கம் நல்லதானால் அதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்; அது கெட்டதானால் மாமூல், மாமூல் என்று சொல்லி அதன்படி செய்யாமல் அந்த வழக்கத்தைத் தள்ளிவிடவேண்டும்.

44. வாத்து. ௪௪.

சாதாரணமாய் .... பெரும்பாலும், அடிக்கடி.
தள்ளாடி .... ஆடி அசைந்து.
ஜவ்வு .... தோல், தசை.
ரேகை .... இரக்கைகள்.
அழைக்க .... கூப்பிட.
அவா .... ஆவல், ஆசை.

வாத்துக்கு நீண்டு அகன்ற மூக்கு உண்டு. அது சாதாரணமாய்ச் சேறுள்ள ஜலத்தில் முழுகி, புழுக்கள் முதலான இரைகளை நோண்டித் தின்னும்.

வாத்துக்குக் கால் வாலண்டை இருக்கிறது. அது ஜலத்தில் முழுகவும் நீந்தித் திரியவும் நன்றாய் உதவுகிறது. வாலண்டை காலிருப்பது நீந்த வசதியாகிலும் நடக்க வசதியல்ல, ஆகையால் வாத்து தள்ளாடித் தள்ளாடி நடக்கிறது.

வாத்தின் விரல்கள் ஜவ்வுகளால் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவும் வாத்துகள் ஜலத்தில் நீந்தித் திரியும்படி உதவியாய் இருக்கிறது. வாத்தின் ரோகைகள் நெய்ப்பதங்கொண்டிருப்பதால் ஜலம் அதில் ஏறுகிறதில்லை. தாய்வாத்து குஞ்சுகளை அழைக்கவேண்டுமானால் குவா, குவா, குவா என்று கத்தும். உடனே குஞ்சுகள் வாலை ஆட்டிக் கொண்டு ஓடிவரும். ஜலத்தில் முழுகவும், நீந்தவும் அந்தக் குஞ்சுகளுக்கும் மெத்த அவாவுண்டு.

பெரிய வாத்து குள்ளவாத்தைப்பார்க்கிலும் பெரிதானது. அன்னப்பக்ஷி பெரிய வாத்திலும் பெரிது.

45. ஜெபம். ௪௫.

பந்துக்கள் .... இனத்தார்.
நன்றியறிதல் ...... பெற்ற உதவியைக்குறித்த உணர்ச்சி.
சித்தம் .... இஷ்டம், பிரியம்.
உதயகாலம் ...... அதிகாலை.
அஸ்தமனம் ...... சாயங்காலம்.
கடந்து .... சென்று, கழிந்து.

நீ உன் பந்துக்களை அல்லது பெற்றோரைப் பார்த்து, எனக்கு அன்னமிடுங்கள், வஸ்திரம் கொடுங்கள்; பலகாரம் தாருங்கள் என்று கேட்கிறாய் அல்லவா? நீ கேட்டவைகளை அவர்கள் கொடுத்தால் சந்தோஷத்தோடு உன் நன்றியறிதலைக் காட்டுகிறாயே; நாம் கடவுளை நோக்கி நமக்குவேண்டிய காரியங்களைக் கேட்கிறதும், நம்மை அவர் ஆசீர்வதிக்கும்படியாக வேண்டிக்கொள்ளுகிறதும், நமக்கு நன்மையானவைகளை அவருடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி அருளும்படியாக மன்றாடுகிறதுமே ஜெபம். ஒவ்வொரு உதயகாலத்திலும் விழித்தவுடனே: அன்று பகல்முழுவதும் தேவன் நம்மைப் பாதுகாக்கும்படி ஜெபம் செய்யவேண்டும். அஸ்தமனகாலத்திலும், கடந்துபோன பகலில் நாம் செய்த பிழைகள் என்ன உண்டோ அவைகளை தேவன் மன்னிக்கவும், அந்த இராமுழுதும் நம்மைச் சேதமில்லாமல் காப்பாற்றவும் ஜெபம் செய்யவேண்டும்.

நாம் நமக்காகமாத்திரமல்ல, நம்முடைய சிநேகிதர், பந்துக்கள், சத்துருக்களுக்காகவும் சர்வ ஜனத்துக்காகவும் ஜெபம் செய்யவேண்டும்.

நாம் ஜெபத்தின் மூலமாய் தேவனிடத்தில் கேட்கும் எந்தக் காரியமும் இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய்க் கேட்கவேண்டியது. ஜெபத்தின் முடிவில் "ஆமென்" என்னும் வார்த்தையைச் சொல்லுகிறோமே; அதன் பொருள் நான் கேட்டபிரகாரம் கிடைப்பதாக என்பதுதான்.

46. பூகோளம். சூசு.

பூகோளம்................. பூமி உருண்டை.
வடிவம் .... உருவம், சாடை.
சமநிலம் .... மட்டமான பூமி.
பிரமாண்டம்............. மகா பெரிது.
ஸ்தாபகமாய்.............. நிலையாய்.

இந்தியாவானது பூமியிலுள்ள தேசங்களிலொன்று. நாம் வசிக்கும் இந்த பூலோகம் ஒரு பந்துவடிவமாயிருக்கிறது. இப்பூலோகம் மகா பிரமாண்டமானதால் நமது கண்ணுக்குத் தட்டைபோல் தோற்றப்படுகிறதேயல்லாமல் வேறல்ல. கப்பல்கள் ஓரிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு பூமி முழுவதையும் சுற்றிக்கொண்டு, மறுபடியும் புறப்பட்ட இடத்துக்கு வந்து சேருகிறதால் பூமி உருண்டையாய்த்தான் இருக்கவேண்டியது. பூகோளமானது ஒரு இடத்தில் ஸ்தாபகமாய் வைக்கப்பட்டிருக்கிற வஸ்துவாயிராமல் சந்திரனைப்போல அந்தரத்தில் அசைவாடிக்கொண்டிருக்கிற ஒரு லோகமாயிருக்கிறது.

பூகோளத்தின் மிச்சமான பாகம் ஜலத்தால் நிறைந்திருக்கிறது. அந்த ஜலத்திரள் சமுத்திரமென்றும் கடல் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சமுத்திரஜலம் உப்புக்கரிக்கும். அந்த ஜலத்திரள்மேல் கப்பல் நடமாடும்.

இந்தியா என்பது ஆசியாகண்டம் என்னும் பாகத்திலுள்ள ஒரு தேசமாயிருக்கிறது. இங்கிலாந்து என்பது ஐரோப்பா என்னும் வேறொரு பிரிவிலிருக்கிறது. வேறு இரண்டு பிரிவுகளுக்கு ஆப்பிரிக்கா, அமெரிக்கா என்று பேர். இப்பூகோளத்தின் பிரதானமான நாலு பாகங்களுக்கும் ஆசியா, ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா, அமெரிக்கா என்று பெயர்.

47. ஒரு பையனும் அவனுடைய கையெழுத்தும். ௪௭.

சரவை .... எழுத்தில் தேறும்படி பழகுகிற புஸ்தகம்.
எட்டை .... பக்கத்தை.
புகழ்ச்சி ...... பெருமையாய்ப் பேசுதல்.
ஆசான் .... உபாத்தியாயர்.

ஒரு துரைசானி ஒருநாள் சாயரட்சை உலாவப்போனபொழுது பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வீட்டுக்குப்போகிற பையன் ஒருவனை எதிரே சந்தித்தாள். அவனுடைய கையில் படிக்கும் பாடப் புஸ்தகங்களும், எழுத்தில் தேறும்படியாக எழுதிக்கொண்டுவரும் சரவைப் புஸ்தகமும் இருந்தன.

புஸ்தகமும் கையுமாய் வந்த பையனை அந்த அம்மாள் கூப்பிட்டு: "உன் சரவைப் புஸ்தகத்தை நான் பார்க்கட்டுமா?" என்று கேட்டாள்.

பாருங்கள் அம்மா பாருங்கள், என்று சொல்லி தன்னுடைய புஸ்தகத்தை எடுத்துக்கொடுத்தான்.

துரைசானி அதை வாங்கி ஒவ்வொரு எட்டையும் திருப்பிப் பார்த்தாள். எடுகளைத் திருப்பத் திருப்ப: "ஒவ்வொரு பக்கமும் எவ்வளவு சுத்தமாயிருக்கிறது, யாதொரு கிறுக்குமில்லை, மைச்சொட்டுமில்லை" என்று சொல்லிச் சொல்லித் திருப்பினாள்.

அந்தப் புகழ்ச்சியைப் பையன் கேட்டு: "அம்மா எங்கள் ஆசான் மைச்சொட்டு விழுந்தால் கத்தியால் இழைத்து எடுத்துவிடுவார்" என்று சொன்னான்.

இப்படி அவன் சொன்னதினாலே துரைசானி தன்னைப் புகழ்ந்துபேசுவது நியாயமல்ல என்று காட்டினான் அல்லவா? நம்மால் ஆகமாட்டாத காரியங்களை நம்மால் ஆகும் என்று மற்றவர்கள் சொல்லும்போது நாம், அது என்னால் ஆகாது என்று தடுத்துச் சொல்லாமல் சும்மாவிருந்துவிட்டால், நம்மால் ஆகமாட்டாத காரியம் ஆகும் என்று பொய்சொல்லுகிறதாய் இருக்கிறது.

48. பருந்து. சஅ.

உச்சம்.............. அதிக உயரம்.
வட்டமிட்டு .... சுற்றிச் சுற்றி.
தாழ .... கீழே.
அதிவேகமாய் ...... மகா தீவிரமாய்.

மாம்சம் தின்னும் பக்ஷிகளில் பருந்து ஒன்று. அதின் அலகு தூண்டிலைப்போல் நுனியில் வளைந்திருக்கும்; அதின் கால் நகங்கள் கூர்மையானவை.

அதினுடைய நீண்ட சிறகுகளாலும் கவராய்ப் பிரிந்த வாலாலும் இது பருந்துதான் என்று அறிந்துகொள்ளலாம். பருந்து ஆகாயத்தில் அதிக உச்சமாய்ப் பறக்கும், தாழ இருந்து உயர ஆகாயத்தில் ஏறுகையில் நேராய்ப் பறவாமல் வட்டமிட்டுப் பறந்து ஏறும். பறக்கும்போதே கீழே பூமியில் தனக்கு இரை உண்டோ என்று தேடும். எங்கேயாவது தவளை அல்லது கோழிக்குஞ்சு இருக்கிறதென்று கண்டு கொண்டால், உயர இருந்து அம்புபோல் அதிவேகமாய்ப் பாய்ந்து, தன்னுடைய கால்நகங்களால் இரையை வாரிக் கொள்ளப் பிரயாசப்படும்; சிறு மீன்களையும் சிலவேளை பிடித்துக்கொள்ளும்; சில சமயம் தெருக்களில் கிடக்கும் எச்சிலையும் வந்து தின்னும். பருந்துக் கூட்டங்களின் நடுவில் இறைச்சித்துண்டுகளை எறிந்தால் அந்தத் துண்டுகள் தரையில் விழுமுன்னதாக அவைகள் பறந்து பிடித்துக்கொள்ளும்.

பருந்துகள் விருக்ஷங்களில் கூடுகட்டி வாழுகின்றன. கிளி, மைனு முதலிய பட்சிகளைப்போல பருந்துகளையும் பழக்கிக்கொள்ளலாம்.

49. பணம். சசு.

நடமாடாவிட்டால்	வழங்காவிட்டால்.
தொல்லை	தொந்தரவு, வருத்தம்.
நாணயம்	பணம்.
ராஜமுத்திரை	ராஜாவின் சாயல்.
அபூர்வம்	அருமை.
அம்பலம்	அதிகாரம், மேன்மை.

நமக்கு ஒரு பொருள் வேண்டுமானுல் அப்பொருள் விற்கப்படும் கடைக்குப் போய், பணங்கொடுத்து அந்தப் பொருளை வாங்கிக்கொள்ளுகிறோம். பணமும், காசும் நடமாடாவிட்டால் என்ன செய்வோம்? ஒரு பொருளைக் கொடுத்து

வேறொரு பொருளை வாங்கவேண்டியதாயிருக்கும். பொருளைக் கொடுத்துப் பொருளை வாங்குவது மகா தொல்லையான முறை.

பொன், வெள்ளி, செம்பு என்னும் லோகங்களை வட்டமும், தட்டையுமான சிறு துண்டுகளாக்கி, அதின்மேல் ராஜமுத்திரையைப் பதித்து அந்தத்துண்டுகளை நாணயமாக வழங்கிவருகிறார்கள். பன்னிரண்டு பைசா ஒரு அணா என்றும், பதினாறு அணா ஒரு ரூபாய் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. பைசா, கால் அணா, அரை அணா இவைகள் செம்பினாலும்; அரைக்கால் ரூபாய், கால் ரூபாய், அரை ரூபாய், முழு ரூபாய் இவைகள் வெள்ளியினாலும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. செம்பைப் போல வெள்ளி அதிகமாய் அகப்படுகிறதில்லை. ஆதலால் செம்பினும் வெள்ளி அதிக விலையுள்ளது. பொன் அகப்படுவதோ மகா அபூர்வம். ஆனதால் வெள்ளியினும் பொன் அதிக விலையுள்ளதாயிருக்கிறது.

பணம் அநேக நன்மைகளைச் செய்கிறது. "பொன்னம்பலமுண்டானால் என்ன அம்பலம் உண்டாகாது" என்று ஒரு பழமொழியும் இருக்கிறது. ஆனால் பண ஆசையோ அநேக தீமைகளை உண்டாக்குகிறது. பொன்னைச் சம்பாதிக்க முயல்வதினும் ஞானத்தைச் சம்பாதிக்க முயல்வது சிறந்தது.

50. கிணற்றில் விழுந்த குள்ளநரி. : (ரூப.)

தறுவாயில் .... நேரத்தில்.
ததும்பும் .... அசையும், உழலும்.
பிராணன் .... உயிர்.
அபாயத்தில் .... மோசத்தில்.
அவதி .... துன்பம், உபத்திரவம்.

ஆருத்துயரம் .... நீங்காத துக்கம்.
சகாயம் .... உதவி.
அநுதாபம் .... இரக்கமான உணர்ச்சி.

ஒரு குள்ளநரி காட்டிலிருந்த ஒரு கிணற்றில் எப்படியோ விழுந்துவிட்டது. விழுந்தபின்பு தன் கால்களை அடித்து நகங்களால் கிணற்றின் சுவரைப் பிடித்து, சிலநேரம் தலையை

ஜலத்துக்குமேல் நிமிர்த்திக்கொண்டிருந்தது. அத்தருவாயில் அவ்வழியே போன ஒரு ஓநாய் கிணற்றுக்குள் ஜலம் ததும்பும் சத்தம் கேட்டு, கிணற்றோரம் வந்து உள்ளே எட்டிப் பார்த்தது. அப்பொழுது சாகப்போகிற நிலைமையிலிருந்த குள்ளநரி: "ஐயா! என் பிராணன் அபாயத்திலிருக்கிறது, ஒரு கயிறுவிட்டு என்னைத் தூக்கி இரட்சிக்கமாட்டீரா" என்று கெஞ்சினது. அதற்கு அந்த ஓநாய்: "ஐயோ சிநேகிதனே, உன் அவதியைப் பார்த்து ஆருத்துயரமடைகிறேன்; நீ கிணற்றுக்குள் எப்படி விழுந்தாய்? விழுந்து எத்தனை நாழிகையாயிற்று அப்பா?" என்று கேட்டது. அதைக் கேட்ட குள்ளநரி: "ஐயா நான் நன்றாய் இருப்பது உமக்குப் பிரியமானால், என்னைக் கேள்விகேட்டுக் காலதாமதம் செய்யலாகாது; "பசியும் தலையிடியும் தனக்கு வந்தால் தெரியும்" என்கிற பழமொழிபோல என் ஆபத்தில் நீர் இருந்தால் அப்போது வருத்தம் தெரியும்; அங்கே நின்றுகொண்டிராமல் எங்கேயாவது

போய் கயிறு சம்பாதித்து வாரும்" என்று சொன்னது. அது போல் நாமும் அவதிப்படுகிறவர்களண்டை நின்று ஐயோ, ஐயோ என்று ஆயிரம்தரம் சொல்லி அநுதாபப்படுகிறதைப் பார்க்கிலும் அவர்கள் அவதி நீங்க உதவி செய்வதே பிரயோசனமுள்ளது. அற்பசகாயம் அதிக அநுதாபத்திலும் மேலானது.

51. மற்றவர்களுக்கு நாம் செய்யும் கடமை. ருக.

பிறன் .... அயல்வீட்டுக்காரன்.
எரிச்சல் .... கோபம்.

நமக்கு மற்றவர்கள் எவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நாம் ஆசைப்படுவோமோ அவைகளையே நாம் மற்றவர்களுக்குச் செய்யவேண்டுமென்று, இயேசுகிறிஸ்து போதித்தார். உன்னைப்போல் உன் பிறனையும் நேசி என்பதே கடவுளுடைய இரண்டாம் பிரதான கட்டளையாய் இருக்கிறது.

உன்னைக் காண்கிறவர்களெல்லாரும் எரிச்சலாய்ப் பேச உனக்குப் பிரியம் இருக்குமா? பிரியம் இராதே. ஆதலால் பேசுகிறவர்களோடு நீ எரிச்சலாய்ப் பேசலாகாது. கண்டவர்களெல்லாரும் உன்னை அடிக்க உனக்கு மனமிருக்குமா? மனமிராதே; ஆதலால் கண்டவர்களெல்லாரையும் நீ அடிக்கலாகாது. உன் பொருளை மற்றவர்கள் திருடிக்கொண்டு போக விரும்புவாயா? விரும்பமாட்டாய், ஆதலால் மற்றவர்களுடைய பொருளைத் திருட நீ விரும்பலாகாது. உனக்கு ஆபத்து வந்துவிட்டால் மற்றவர்கள் வந்து உதவிசெய்யவேண்டும் என்று ஆசைப்படமாட்டாயா? ஆசைப்படுவாய்; ஆதலால் நீயும் மற்றவர்களுடைய ஆபத்தில் உதவிசெய்யவேண்டும். எவனைக் குறித்துப் பேசினாலும் உள்ளதையே பேசு, எதைச்

செய்தாலும் நியாயமாய்ச் செய். எல்லா மனுஷரிடத்திலும், மிருகஜீவன்களிடத்திலும் அன்புபாராட்டு; அப்பொழுது உன் மனம் சந்தோஷமடையும், உன்னை எல்லாரும் நேசிப்பார்கள்.

52. சுகத்தைப் பேணும் முறை. ருஉ.

விதி	கட்டளை, சட்டம்.
சட்டை	மதிப்பு.
அசட்டை	மதிப்பில்லாதது.
மிதமிஞ்சின	அதிகமான.
மைதானம்	திறந்தவெளி.
அதிகாலை	விடியுநேரம்.

நீ சுகமாயும் பலமாயும் இருக்க உனக்கு மனமிருக்கும் அல்லவா? ஆம் அதுதான் என் மனம். நீ சுகமும் பலமுமாய் இருக்கும்படி பிரியப்பட்டால் நான் சொல்லப்போகிற விதிகளின்படி நடக்க கவலையாய் இருக்கவேண்டும். அவ் விதிகளைச் சட்டை செய்யாமல் அசட்டை செய்துவந்தால் உனக்குச் சுகமும் பலமுமிருக்கமாட்டாது. அவ்விதிகளைக் கேள்:

1. சுத்தமான ஆகாயம் வர இடமில்லாத அறையில் தூங்க அல்லது வாசம்செய்யக்கூடாது.

2. கலங்கிப்போன ஜலத்தைக் குடிக்கலாகாது; கண்ட பதார்த்தங்களையெல்லாம் தின்னவும் கூடாது. முற்றிலும் பழுக்காத பழங்களையும் மிதமிஞ்சித் தித்திக்கும் பலகாரங்களையும் சிறு பிள்ளைகள் சாப்பிடுகிறதினால் அடிக்கடி நோயடைகிறார்கள்.

3. உன் உடம்பும் உடுப்பும் சுசியாய் இருக்கவேண்டும், நீ இருக்கும் வீட்டை அடிக்கடி சுண்ணாம்பால் வெள்ளையடிக்கவேண்டும். வீட்டின் அருகே ஜலம் கட்டிநிற்க இடங்கொடுக்கக்கூடாது. நனைந்துபோன வஸ்திரங்களைக் கட்டிக்

கொண்டு திரியவும், ஈரமாயிருக்கும் தரையில் உட்காரவும் தூங்கவும் கூடாது.

4. ஒவ்வொருநாளும் ஒரு மைதானத்தில் போய் உலாவ வேண்டும். அல்லது கொஞ்சநேரம் ஆடவேண்டும். அதி காலையில் விழித்துக்கொள்ளவேண்டும். இராவில் அதிகநேரம் விழித்திருக்கக்கூடாது. உனக்குச் சுகம் கொடுக்கும்படி காலையிலும் மாலையிலும் கடவுளை மன்றாடவேண்டும்.

53. அடிக்கு உதை தகாது. ௫௩.

தொழுவம் .... ஆடுமாடுகளை அடைக்கும் புரை.
போர்புரிந்தன .... சண்டைசெய்தன.
அற்ப .... கொஞ்ச.
தூண்டிவிட............ ஏவ.

ஒருநாள் ஒரு இடையன் தன் தொழுவத்திலுள்ள காளை களையும் பசுக்களையும் மேய்ச்சலுக்கு அவிழ்த்து விட்டான். அவிழ்த்துவிடவே மாடுகள் எல்லாம் தண்ணீர் குடிக்கும்படி தொட்டியண்டை போயின. அத்தொட்டியில் ஒரு சொட்டு ஜலமுதலாய் இல்லை. தண்ணீர் ஊற்றப்படுமட்டும் அங்கேயே மாடுகள் சுற்றிக்கொண்டிருந்தன. அப்பொழுது ஒரு பசு தற்செயலாய்த் திரும்பி வேறொரு பக்கத்துக்குப் போகப் போயிற்று. அப்படி அந்தப் பசு திரும்புகையில் அதின் கொம்பு பக்கத்தில் நின்ற ஒரு காளையின்மேல் பட்டது. உடனே அந்தக் காளை தன் கிட்ட நின்ற மாட்டை முட்டிற்று. சில நிமிஷங்களுக்குள் மந்தை முழுவதும் ஒன்றோடொன்று சீறி முட்டிப் போர்புரிந்தன.

இந்த மாடுகளுக்குள் சண்டையுண்டானது போலவே அநேக வீடுகளிலும் சண்டைகள் உண்டாகிறது. ஒரு சிறு பிள்ளை சொன்ன அற்பவார்த்தையைக்கொண்டு அந்த வீட்

டார் எல்லாரும் சண்டையாகிவிடுகிறார்கள். ஆதலால் தம்பி! ஒரு அடிக்கு மறு அடி கொடுக்க ஆசைப்படாதே. உன்னை அடித்தவனை நீ அடியாமலிருந்தால் நீ சண்டைக்காரனென்று பேரெடுக்கமாட்டாய், மற்றவர்களையும் சண்டைக்காரராகத் தூண்டிவிடமாட்டாய்.

54. மச்சங்கள். ருச.

ஜீவிக்கும் .... வாழும், வசிக்கும்.
பேதம் .... வித்தியாசம்.
செவிப்புலன் .... கேட்கும் சக்தி.
சினை .... சர்ப்பம், முட்டை.
சமஸ்த .... எல்லா.
ஜனிக்கிறது .... உற்பத்தியாகிறது.
பலுகும் .... பெருகும், விர்த்தியாகும்.
நீச்சு .... ஜலத்தில் நீந்துதல்.

ஜலத்தில் ஜீவிக்கும் மச்சமானது தரையில் நடமாடும் பிராணிகளுக்கு பேதப்படும். மிருகங்கள் கால்களால் அங்குமிங்கும் நடமாடும். மச்சங்களோ வாலாலும் செதிள்களாலும் நீந்தித்திரியும். மச்சங்கள் ஜலத்தில் லேசாய் நடமாடத் தக்கதாக அவைகளின் உடல் நீளமாய் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில மீன்களுக்குத் தோலின்மேல் சிலாம்பு உண்டு; சிலவற்றுக்குச் சிலாம்பு இராதபடியால் தோல் பளபளப்பாய் இருக்கும். மீன்முள் வெண்மையும், மெதுவுமாயிருக்கும்; மீன்களின் இரத்தம் குளிர்ந்திருக்கும்.

மீன்கள் நம்மைப்போல் மூக்கினால் சுவாசம்விடாமல், செவித்துவாரங்களின் வழியாய் ஜலத்துக்குள்ளிருந்து மூச்சு விடும். மீனை உயிரோடு பிடித்துத்தரையில் வைத்தால் சீக்கிரத்துக்குள் செத்துப்போம்.

மீன்களுக்குச் செவிப்புலன் உண்டு; சில தெப்பக் குளங்களில் வளர்க்கப்படும் மீன்களுக்கு இரைபோட மணியடிப்பார்கள். மணிச்சத்தம் கேட்டவுடனே மீன்கள் ஏகமாய்க் கூடிவரும். மீன்கள் முட்டையிலிருந்து ஜனிக்கிறது. கோழி முதலான பட்சிகளைப்போல மீன்கள் தங்கள் முட்டைகளை அடைகாக்கிறதில்லை. ஜலத்தோடு ஜலமாய் மிதக்கும் மீன் முட்டைகள் சூரியகாந்தியால் அனல்பெற்று, குஞ்சுகள் புறப்படுகின்றன.

மீன்களைப்போல் அதிசீக்கிரத்தில் பலுகும் ஜீவன் வேறொன்றில்லை. ஒரு மீனின் சினை, சமஸ்த ஜனத்தின் தொகையைப்பார்க்கிலும் அதிகமாய் இருக்கும்.

55. இயேசு சிறுவர்க்குக் காட்டிய அன்பு. ௫௫.

சமயத்தில்.................. நேரத்தில்.
ஆசீர்வதிக்க .... வரமளிக்க.
திரு .... திவ்விய
அவர் வசம் .... அவரிடத்தில்.

இயேசுகிறிஸ்து இப்பூலோகத்திலிருந்த ஒரு சமயத்தில் சில பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளை அவரிடத்தில் கொண்டு வந்து, அவர் தம்முடைய கரங்களை அவர்கள் தலைமேல் வைத்து ஆசீர்வதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது பக்கத்தில் நின்ற ஆட்கள் பிள்ளைகளைக் கொண்டு வந்த தாய்மாரைப் பார்த்து, நீங்கள் ஏன் இப்படி அவருக்

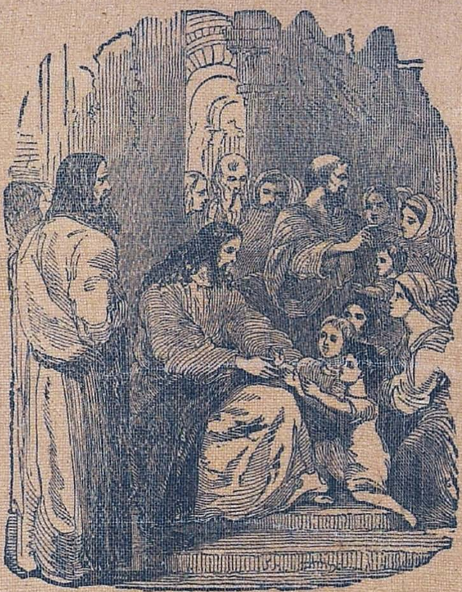

குத் தொந்தரவு கொடுக்கிறீர்கள்; போங்கள், போங்கள் என்று சொல்லித் துரத்தினார்கள். இயேசுவோ அப்படித் தடுத்துத் துரத்தினவர்களைக் கண்டித்து, சிறுபிள்ளைகள் என்னிடத்தில் வருகிறதற்கு இடங்கொடுங்கள், அவர்களைத் தடைசெய்யாதிருங்கள்; மோக்ஷலோகம் அப்படிப்பட்டவர்களுடையது என்று சொல்லி, அந்தப் பாலரை அணைத்துக்கொண்டு, தமது திருக்கரங்களை அவர்கள் சிரசின்மேல்வைத்து அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்.

இயேசுகிறிஸ்து இப்பொழுது பரமண்டலத்தில் இருக்கிறார்; ஆனால் பூமியிலும் அவர் இருக்கிறார். நீ அவரிடத்தில் ஏதாவது கேட்கவேண்டுமென்று விரும்பி உரக்கப்பேசாமல் வாய்க்குள்ளே பேசினாலும் அவர் அதைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறார். நீ அவரைக்குறித்து நினைத்தவுடனே அவர் அதை அறிந்துகொள்ளுகிறார். எந்த வேளையிலும் அவர் உன் கிட்ட இருக்கிறார். அவர் மகா அன்புள்ளவர். அவரோடு சிநே

கமாயிருக்கும்படி பிரயாசப்படு. அவர் வசம் உன்னை ஒப்புக்கொடுத்து: இயேசுவே! உம்மைப்போல என்னையும் நல்லவனுக்கும் என்று கேள்.

56. பனைமரமும் சுரைச்செடியும். ரு சு.

பனைமண்டை............ பனையின் உச்சி.
கவிந்து .... மூடி.
வாழ்வும் .... ஜீவனும்.
தலையெடுப்பு .... வளர்ச்சியும், பெருமையும்.
கண்டித்தது .... கடிந்துகொண்டது.
உளுக்கும் .... மக்கும், கெடும்.

ஒரு பனைமரத்தின் அடியில் ஒரு சுரைச்செடி முளைத்துக் கொடிவிட்டு தன் கொடிகளால் பனைமரத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி ஏறி சில மாதங்களுக்குள்ளாக பனைமண்டையையும் கவிந்துகொண்டது. ஒருநாள் அந்த சுரைச்செடி பனையைப் பார்த்து: “ஐயா, நீர் பிறந்து எத்தனை வருஷமாயிற்று?” என்று கேட்டது. “நான் பிறந்து நூறு வருஷமாயிற்று அப்பா” என்று பனை சொல்லிற்று.

“நூறு வருஷமாயிற்று? வயது நூறாகியும் வளர்த்தி இவ்வளவுதானா? நான் பிறந்து சில மாதங்கள்தான் ஆயிற்று, அப்படியிருந்தும் எப்படி வளர்ந்துவிட்டேன் பார்த்தீரா? உம்முடைய தலைக்குமேல் நிற்கிறேனே” என்று சொல்லி பழிப்பாய்ப் பேசினது. அப்பொழுது பனைமரம்: அதை அறிவேன் தம்பி! “வருஷா வருஷம் உன்னைப்போல ஒரு சுரை முளைத்து, வளர்ந்து என் தலைமேலேறி ஐந்தாறு மாதங்களுக்குள் அடியோடே பட்டுப்போகிறது; உன் வாழ்வும், தலையெடுப்பும் அது போலவே முடியும்; என் வீண்பெருமை பேசுகிறாய்? வாயை மூடு” என்று கண்டித்தது. “சீக்கிரம் பழுப்பது சீக்கிரம் உளுக்கும்.” ஒன்றையும் வாதிநுலாவது வீண்பெ

ருமையினுலாவது செய்யாமல், மனத்தாழ்மையினுலே ஒரு வரையொருவர் தங்களிலும் மேன்மையானவர்களாக எண் ணக்கடவர்கள்.

57. நாம் எல்லாரும் சகோதரர். ருஎ.

சச்சரவு .... சண்டை.
ஐக்கியம் .... சிநேகம்.
வக்கணை....................... பழிப்பான பேர்.
மனம்நொந்து .... துக்கப்பட்டு.
குடிபோனதால் .... வாசம்பண்ணப்போனதால்.
மேனி .... நிறம், அழகு.
மனுமக்கள் .... மனுஷர்.

ஒரே தகப்பனுக்குப் பிறந்த ஆண்பிள்ளைகள் ஒருவருக் கொருவர் சகோதரராயும், பெண்பிள்ளைகள் சகோதரிகளாயும் இருக்கிருர்கள். ஒரு நல்ல தகப்பன் தன் பிள்ளைகளெல் லாரும் ஒருவரோடொருவர் சச்சரவு செய்யும்படி பிரியப் படுவாஞ? பிரியப்படவேமாட்டான்; அவர்கள் ஐக்கியமாய் இருக்கத்தான் ஆசைப்படுவான். தன் பிள்ளைகள ஒருவருக் கொருவர் வக்கணை பேசித் திட்டிக்கொண்டிருக்க அவன் பார்த்தால் மனம்நொந்து சஞ்சலமடைவான். இவ்வுலகத்தி லுள்ள நாம் அனைவரும் ஒரே பிதாவாகிய தேவனுல் சிருஷ் டிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் ஒரே தகப்பனுடைய பிள்ளைகளா யிருக்கிருேம்; ஆகையால் நாமெல்லாரும் ஒருவருக்கொரு வர் சகோதரரும், சகோர்தரிகளுமாய் இருக்கிருேம்.

ஆதாம், ஏவாள் என்னும் ஆதித் தாய்தந்தையின் வழி யாகவே நாம் எல்லாரும் பிறந்திருக்கிருேம். ஐரோப்பியரும் இந்துக்களும் முன் ஒரு காலத்தில் ஒரே இடத்தில் குடி யிருந்து, ஒரே பாஷையைப் பேசி ஒரே நிறமுடையவர் களாய் இருந்தோம்; பின்பு நம்மில் சிலர் அதிகக் குளிர் உள்ள தேசங்களில் குடிபோனதால் மேனி வெண்மையாயும், சிலர்

அதிக உஷ்ணமுள்ள தேசங்களில் குடிபோனதால் மேனி கறுப்பாயும் போய்விட்டது. நாம் பிரிந்துபோனதால் நம்முடைய பாஷையும் மாறிப்போயிற்று. நம்முடைய தேசத்தார் அவன் அந்த ஜாதி, இவன் இந்த ஜாதி என்று சொல்லுகிறார்கள். கடவுள் அப்படியே வெவ்வேறு ஜாதியாகப் பிரிக்கவில்லை. மனுமக்கள் எல்லாரையும் அவர் ஒரேமாதிரியாகவும், ஒரேவிதமான அவயவங்கள் உள்ளவர்களாகவும் படைத்திருக்கிறார். தம்மை நாம் அறிந்து அன்புகூரும்படியாக நம்மெல்லாருக்கும் ஒரே விதமான ஆத்துமாவையும் தந்திருக்கிறார். நாம் எல்லாரும் சகோதரர்தான்; ஆகையால் ஒருவரோடொருவர் ஐக்கியமாயிருக்கவேண்டும்.

58. அது தேறுகிறவகை அல்ல. ௫அ.

அக்குள் .... கைக்குளச்சின் அடிப்பக்கம்.
பிணக்கு .... மனமில்லாமை.
விர்த்தி .... தேர்ச்சி.

ஒருநாள் கோபால் பாடசாலையிலிருந்து வீட்டுக்குப் போனான்; அவனுடைய அக்குளில் அவன் கணக்கு எழுதிப்படிக்கிற கற்பலகை இருந்தது. அவனை அறிந்த ஒரு துரை வழியில் கண்டு கூப்பிட்டு:—"கோபால்! கணக்குப் பாடம் உனக்கு எப்படியிருக்கிறது?" என்று கேட்டார்.

"என்ன ஐயா, கணக்கு ஒரு படிப்பா? கணக்கு என்றால் எனக்குப் பிணக்குத்தான்."

"நீ உன் வகுப்பில் கணக்குக் கூட்டுகிறதில்லையா?"

"என் கணக்கையெல்லாம் ராமன் முடித்துத் தருகிறான், அதை வைத்துக்கொண்டு காட்டிப்போடுகிறேன்."

"அப்படியா, உன் சோற்றையெல்லாம் ராமனைத் தின்னச் சொல்லக்கூடாதா?"

"ராமன்தின்றால் நான் பிழைப்பதெப்படி? நான் சாகவா?"

"பின்னை உன் கணக்கையெல்லாம் ராமன் செய்வதெப்படி? நீயே படியாவிட்டால் உன் புத்தி எப்படி விர்த்தியாகும்? உன் கணக்கை ராமன் செய்யவேண்டுமானால் உன் சோற்றையும் கொடுத்துவிட்டுச் சும்மாவிரு, ராமன் உன் சோற்றையும் தின்று உன் படிப்பையும் படிக்கட்டும்."

"அப்படியா நியாயம்! இனி என் கணக்கை நானே நன்றாய்க் கற்கிறேன், ஐயா!"

"அப்படியே செய், கோபால், உன் கணக்கை நீயே கற்றுக்கொள்."

59. சூரியனும் சந்திரனும். ௫௯.

ஏககுளிர் .... அதிகமான குளிர்.
ஜீவனும் .... பிராணியும்.
சுழன்று .... சுற்றி.
சந்திரன் .... நிலா.
துலக்கம் .... வெளிச்சம்.
ஒளிபெற்று .... பிரகாசமடைந்து.

சூரியன் நமக்கு ஒளியையும் உஷ்ணத்தையும் தருகிறது. சூரியனே இல்லாவிட்டால் எப்படி இருக்கும்? எங்கும்

இருட்டும் ஏக குளிருமாயிருக்கும். ஒரு செடியும் முளை யாது, ஒரு ஜீவனும் பிழையாது.

சூரியன் இந்த பூமியைப்பார்க்கிலும் அநேக பங்கு பெரி யது, அப்படிப் பெரிதாய் இருந்தாலும் அதிக தூரத்திலிருப்ப தால் சிறிதாய்க் காணப்படுகிறது. சூரியன் ஓடுகிறதாக சிலர் நினைக்கிறார்கள், சூரியன் ஓடுகிறதில்லை. பூமியானது தன்னி லே சுழன்றுகொண்டு சூரியனைச் சுற்றி ஓடுகிறது. பூமி தன் னில்தான் ஒருதரம் சுழல ஒருநாள் பிடிக்கிறது. இந்தச் சுழற் சியினாலேதான் இரவு பகல் என்கிற வித்தியாசம் உண்டா கிறது. நமக்குப் பகலாயிருக்கையில் பூமியின் மறுபக்கத்தி லிருப்பவர்களுக்கு இரவாய் இருக்கும்.

சந்திரன் இராக்காலத்தில் பிரகாசிக்கிறது. சந்திரப்பிரகா சம் சூரியப்பிரகாசத்தைப்போலத் துலக்கமாயிராது. சந்தி ரன் தன்னிலே ஒளியுள்ளதல்ல; அது சூரியனிடத்தில் ஒளி பெற்றுப் பிரகாசிக்கிறது. பூமியிலிருப்பதுபோல சந்திரனில் கற்களும், மலைகளுமிருந்தபோதிலும் ஜலமில்லை. சந்திரன் பூமியைப்பார்க்கிலும் சிறியது. அது பூமியை ஒருதரம் சுற்ற ஒரு மாதம் செல்லுகிறது. இந்த பூமி சூரியனைச் சுற்ற ஒரு வருஷம் பிடிக்கிறது.

60. இரக்கமின்மை.* சூம்.

கோபாலுக்கும் ராமனுக்கும் நடந்த சம்பாஷணை.

இன்மை............... இல்லாமை.
சம்பாஷணை .... இரண்டுபேர் பேசிக்கொள்ளுவது.
வாடி .... சோர்ந்து, துக்கமாய்.
திட்டினாய் .... ஏசினாய்.
பொடிப்பயல்......... மெத்தச் சிறுவன்.

கோபால்: தம்பி ராமு! உன் முகம் வாடியிருக்கிறதே எங்கே போயிருந்தாய்?

* இரண்டு பிள்ளைகள் சம்பாஷிக்கிறதுபோல வாசிக்களிம்.

ராமன்: விளையாடப்போனேன்! கந்தன், ஓடிவந்து, நீ போய்விடு, உன்னை இங்கே சேர்க்கமாட்டேன் என்று சொன்னான்.

கோ. ஏன் சேர்க்கமாட்டானும்? அவனை நீ திட்டினயாக்கும்?

ரா. என் வாயைத் திறக்கவில்லை அண்ணா! அப்போதுதான் போனேன்.

கோ. பின்னை ஏன் அவன் உன்னைச் சேர்க்கமாட்டேன் என்று துரத்தினான்?

ரா. அவர்கள் பெரியவர்களாம், நான் சின்னவனும், சின்னப்பயலுக்கு இங்கே என்ன, போடா என்று துரத்துகிறான், அவன் நாலு வருஷத்துக்குத்தானே மூத்தவன்.

கோ. போன கிழமையில் நீ கோவிந்தனை அடித்துத் துரத்தி, சின்னப்பயலுக்கு எங்களோடு என்ன விளையாட்டு என்று சொல்லிவிட்டாயல்லவா? அவன் அழுதுகொண்டுவந்தானே.

ரா. கோவிந்தனா? அவன் பொடிப்பயலாச்சுதே அண்ணா!

கோ. கோவிந்துக்கும் உனக்கும் இருக்கிற வயது வித்தியாசம் அவ்வளவு கந்தனுக்கும் உனக்கும் இல்லையா?

ரா. ஆம், அது மெய்தான்.

கோ. கோவிந்து சின்னப்பயலென்று துரத்திவிட்டாயே, அவனும் உன்னைப்போல துக்கப்பட்டிருப்பான் அல்லவா!

ரா. கோவிந்துமேல் ஒருவருக்கும் பிரியமில்லையே;

கோ. அப்படியானல் அவனைப்போல் இராதே. நீ முன் செய்ததுபோல சிறு பிள்ளைகளை அடிக்கக்கூடாது, அவர்களிடத்தில் அதிகப் பட்சமாயிருக்கவேண்டும், அப்போது எல்லாப் பிள்ளைகளும் உன்னை நேசிப்பார்கள்.

61. முட்செவ்வந்தி. ௬௧.

புஷ்பராணி............ பூக்களின் ராஜாத்தி.
இணையான .... சமமான.
நந்தவனம் .... பூந்தோட்டம்.
பரிமளம் .... வாசனை.
மாட்டி .... சொருகிவைத்து.
முடிமன்னர்............ ராஜாக்கள், கிரீடாதிபதிகள்.

புஷ்பராசிகளில் முட்செவ்வந்தி முக்கியமானது, ஆனதால் இதைப் புஷ்பராணி என்று சொல்வது உண்டு. அழகிலும், மணத்திலும் அதற்கு இணையான புஷ்பம் வேறில்லை. முட்செவ்வந்தி என்பது ரோசாச்செடிதான்.

ரோசாச்செடியில் பலமாதிரியுண்டு. அதின் புஷ்பம் சாதாரணமாய் சிவப்பாயிருக்கும். சிலமாதிரி ரோசா வெள்ளைப் பூப் பூக்கும். அதின் கிளைகளிலும், இலைகளின் ஓரங்களிலும் முள்ளிருக்கும். காட்டுரோசாவின் பூக்கள் வீட்டுரோசாவின் பூக்களைப்போல பெரியதாயிராது.

சில தேசங்களில் விஸ்தாரமான ரோசா நந்தவனங்களுண்டு. ரோசாப் புஷ்பங்களிலிருந்து எடுக்கும் பன்னீர் பரிமளம்பொருந்தியதாயிருக்கும். புஷ்பங்களை ஜலமுள்ள ஒரு பானைக்குள் போட்டு, நீராவி வெளியே போகாதபடி நன்றாய் மூடி கொதிக்கவைப்பார்கள். அந்தப் பானையின் விலா

வில் ஒரு துவாரமிட்டு அத்துவாரத்தில் ஒரு குழல் மாட்டி யிருக்கும்; பானைக்குள் கொதிக்கும் ஜலத்தின் ஆவி அக்கு ழல் வழியாய் வருகிறதற்குள்ளாகக் குளிர்ந்துபோய் தண் ணீராய் வடியும். அப்படி வடியும் நீர் பன்னீர் என்னப்ப டும். பன்னீரின்மேல் ரோசாவின் எண்ணெய் மிதக்கும், அது அத்தர் என்று சொல்லப்படும். அத்தர் அதிக விலை யுள்ளது. ஒரு சொட்டு அத்தர் எடுக்க அநேக ரோசாப்புஷ் பங்கள் வேண்டியதிருக்கும்.

நம்மைச் சந்தோஷப்படுத்தும்படியாகவே, தேவன் புஷ் பங்களுக்கு மிகுந்த அழகையும், மணத்தையும் கொடுத்திருக் கிறார். முடிமன்னர் முதலாய் சில புஷ்பங்களைப்போல் அழ காய் உடுத்துகிறதில்லை.

62. பாக்கியமுள்ள ஏழை. கூஉ.

விருத்தாப்பியன்	கிழவன்.
நரை	வெள்ளைமயிர்.
ஊனம்	சேதம், முறிவு.
இரகசியம்	அந்தரங்கம்.
சம்பவித்தாலும்	நேரிட்டாலும்.
சதாகாலம்	முடிவில்லாத காலம்.
அநுபவிக்கும்	அடையும்.

ஒரு சாலையோரமாய் விருத்தாப்பியனும், நொண்டியுமா யிருந்த ஒரு பிச்சைக்காரன் உட்கார்ந்திருந்தான். ஒருநாள் அவ்வழியே போன ஒரு சிறுபையன் அவனிடத்தில் சேர்ந்து: "அப்பா உன்னுடைய தலையோ நரை, காலோ ஊனம், கையிலோ ஒரு காசுமில்லை; அப்படியிருக்க இவ்வளவு முக மலர்ச்சியுள்ளவனாய் இருக்கிறாயே அதெப்படி?" என்று கேட்டான். அதற்கு அந்த ஏழை மனுஷன்: "தம்பி, அந்த இரகசியம் சொல்லுகிறேன் கேள்;—எனக்கு ஒரு சிநேகிதன் இருக்கிறார், அவர் எப்போதும் என்மேல் பக்ஷமாயிருக்கி

ளுர், நானும் எப்போதும் அவர்மேல் பக்ஷமாயிருக்கிறேன். அவர் என்னைக் கைவிடவேமாட்டாரென்பது நிசம், அதினு லேதான் எப்பொழுதும் என் முகம் மலர்ந்திருக்கிறது; என் சிநேகிதர் யாரென்று சொல்லட்டுமா? கடவுளே என் சிநே கிதர், அவரை நம்பி ஜீவனம் செய்கிறவர்களுக்கு இவ்வுல கத்தில் என்ன சம்பவித்தாலும் அவையெல்லாம் நன்மைக் கென்றே சம்பவிக்கும். எனக்கு மரணம் வரும்போது என் ஆத்துமா என்னை நேசிக்கும் கர்த்தரோடு சதாகாலமாய் பாக் கியத்தை அநுபவிக்கும்" என்று சொன்னான்.

அந்த ஏழை மனுஷன் சொன்னது சரிதான். நம்மை நேசித்து நன்மையிலும் தீமையிலும் ஆதரித்து, நம்முடைய நன்மையையே எப்போதும் விரும்புகிறவரான ஒரு சிநேகி தனைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளுவது அவசியம். இப்படிப் பட்ட சிநேகிதர் மனுஷரில் அகப்படமாட்டார்கள். இவ் வுலக சிநேகிதர் சீக்கிரம் சத்துருக்களாய்விடுகிறார்கள். கண் ணுக்குக் கண்ணான சிநேகிதரும் மண்ணுக்கு மண்ணாய் மறைந்துபோவார்கள். ஆனால் கடவுளோ மாறாத சிநேகித ரும் மரியாத நேசருமாயிருக்கிறார். அவர் உன்னுடைய சிநேகிதராயிருக்கும்படிப் பார்த்துக்கொள்.

63. எறும்பு. கூ௩.

பிராணி..................	ஜீவன், ஜந்து.
வளை.....................	துவாரம், குழி.
சிப்பாய்	சேவகன்.
எச்சரிக்கிறார்	புத்திசொல்லுகிறார்.

எறும்புகள் சிறு பிராணிகளாயிருந்தாலும், அதிக முயற்சி யுள்ளவைகள். ஒரு எறும்பு வளையண்டை உட்கார்ந்து பார்த் துக்கொண்டிருந்தால், சில எறும்புகள் இரைதேட ஓடுகிறதை யும், சில எறும்புகள் செத்துப்போன ஈயையும், அரிசி முத

லிய தானியங்களையும் இழுத்துக்கொண்டு வளைக்குநேரே வருவதையும் காணலாம். சிலவேளைகளில் எறும்புகள் வெண்மையான சிறு உண்டைகளைக் கௌவிக்கொண்டு போகிறதைப் பார்க்கிறோமே, அவ்வெள்ளுண்டைகள் எதாவது ஒரு இரையா? இரையல்ல, முட்டைகள். எறும்புகள் தங்கள் முட்டைகளை அதிக கவலையோடு பேணும். எறும்புகளில் சில சிப்பாய்களாயும், மற்றவை வேலைசெய்கிறவைகளாயுமிருக்கும்.

மஞ்சள் நிறமான ஒருவித எறும்புண்டு. நாம் பாலுக்காக பசுமாடு வைத்துக்கொள்வதுபோல, அந்த எறும்புகள் ஒருமாதிரி புழுக்களை வளைக்குள் வைத்துக்கொண்டு அதின் சாரத்தைப் பால்போல குடிக்கும். எறும்புகள் அதிகப் பிரயோசனமுள்ளவைகள்தான். எறும்புகள் இல்லாவிட்டால் செத்துப்போன ஜந்துக்களும், அழுகிப்போன வஸ்துக்களும் நாற்றமெடுத்து மனிதருக்குப் பலவித நோய்களை உண்டாக்கும்.

சாலோமோன் என்னும் ஒரு ஞானமுள்ள சக்கரவர்த்தி, சோம்பேறியைப் பார்த்து:—"சோம்பேறியே, எறும்பண்டைக்குப் போய் அதின் வழிகளைப் பார்த்து புத்தியாய் நட" என்று எச்சரிக்கிறார். எறும்புகள் தங்கள் ஆகாரத்தைச் சேர்த்துவைக்கும்படியாகப் பிரயாசப்படுகிறதுபோல நாமும் ஞானத்தைச் சம்பாதிக்கும்படி பிரயாசப்படவேண்டும்.

64. களவைக் குறித்து. சு சு.

காமனுக்கும் அவன் மாமனுக்கும் நடந்த சம்பாஷணை.

களவு .... திருடுதல்.
மாமன் .... தாய்கூடப் பிறந்தவன்.
வம்பு .... வீணான சண்டை.
பறிகொடுக்க .... திருடிக்கொள்ளவிட.

காமன்: மாமா, மாமா! கத்தியைப் பாரும், கத்தியைப் பாரும்! நல்ல கத்தி.

மாமன்: காமா! இதெப்படி அகப்பட்டது? நல்ல கத்தியாச்சுதே!

கா. கோபால் பைக்குள்ளிருந்து எடுத்துக்கொண்டேன்.

மா. என்ன? என்ன? கோபால் பைக்குள்ளிருந்து எடுத்தாயா? அப்படியானால் நீ திருடன் அல்லவா?

கா. பைக்குள்ளிருந்து எடுத்ததினாலே நான் திருடனாக்கும்.

மா. தன் பைக்குள்ளிருந்து எடுக்க கோபால் சொன்னானோ?

கா. சொல்லவில்லை,—அவன்தான் இல்லையே, எங்கேயோ போய்விட்டான். நான் எடுத்தது அவனுக்குத் தெரியாது, நான் ஆசைப்பட்ட பொருளை எடுக்கிறது திருட்டா?

மா. அது திருட்டுத்தான். உன் குல்லாவை அல்லது புஸ்தகத்தை நான் எடுத்துக்கொண்டால் சும்மாவிருப்பாயா?

கா. யார்தான் சும்மாவிருப்பார்கள்? நான் சும்மாவிருக்க மாட்டேன்; என் பொருளைப் பறிகொடுப்பேனா?

மா. பின்னை கோபால் பொருளை நீ எடுக்கலாமா? "களவு செய்யாதிருப்பாயாக" என்னும் கடவுளுடைய கட்டளை உனக்குத் தெரியாதா?

கா. மாமா! நாமேன் வம்பு வளர்க்கவேண்டும்; கத்தியைத் தாரும்; எடுத்த இடத்தில் வைத்துவிடுகிறேன். இனிமேல் திருடவேமாட்டேன்.

65. ஜலம். சூடு.

ஸ்நானம்	குளித்தல்.
பானம்	குடித்தல்.
சோணமாரி	பெருமழை.
மலருகின்றன	பூக்கின்றன.
பாலைவனம்	மணற்காடு.
படிகம்	கண்ணாடி.

சுத்தமான ஜலம் தெளிவாயிருக்கும். அதற்கு யாதொரு நிறமாவது, ருசியாவது, மணமாவது இராது. ஸ்நானத்துக்கும், பானத்துக்கும், சமையலுக்கும் ஜலம் அதிகப் பிரயோசனமுள்ளது. சோணமாரியாகப் பெய்யும் மழைத்தண்ணீரால் பச்சைப் புல்லும் மற்றச் செடிகளும் முளைத்து பல வருணமான புஷ்பங்கள் மலருகின்றன. ஜலமே இல்லையானால் இந்த பூமி முழுவதும் ஒரு விஸ்தாரமான பாலைவனம்போல் இருக்கும்.

சூரிய உஷ்ணம் ஜலத்தை ஆவியாக எழும்பச்செய்கிறது. அப்படி ஆவியாக எழும்புவதெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து மேகமாகிறது. அந்த மேகம் ஜலமாக மறுபடியும் மாறி பூமியில் மழையாகப் பெய்கிறது. மழைத்தண்ணீர் ஆறுகளில் கூடி பெருவெள்ளமாகி சமுத்திரத்துக்குள் பாய்கின்றன. ஆனால் சமுத்திர ஜலம் சூரிய உஷ்ணத்தால் நிமிஷந்தோறும் ஆவியாக எழும்பி மேகத்தோடு சேருகிறதினால் எத்தனையோ ஆறுகளின் ஜலம் சமுத்திரத்துக்குள் விழுந்தாலும் அது நிரம்புகிறதில்லை. தரையில் ஊற்றினவுடனே ஓட அல்லது வற்றத்தக்கதாக இளகலாயிருக்கும். ஜலமானது மட்டுமிஞ்சின குளிரினால் இறுகி, கல்லைப்போல் கட்டியாகி விடும். கட்டிப்போன ஜலம், படிகம்போல் துலக்கமாயிருக்கும்.

அசுத்தமான ஜலத்தால் நோய்களுண்டாகும், ஆகையால் கிணறுகளும் குளங்களும் எப்போதும் சுத்தமாயிருக்கும்படி

பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இலைகளாவது செத்தைகளாவது விழுந்து ஜலத்துக்குள் அழுகிப்போக இடங்கொடுக்கலாகாது.

66. இதுவே தருணம். சு-சு.

மூத்து.......... கிழவனாகி.
பொழுது........ சமயம்.
விவேகிகள் ...... புத்திமான்கள்.
அலட்சியம் ...... அசட்டை.
புன்செய்........ மேட்டுநிலம், தண்ணீரில்லாத தரை.
அவகாசம் ...... பலம், சக்தி.
இக்ஷணமே ...... இந்த நேரமே.
தருணம்........ காலம்.
முதிர்வயது ...... பூரணவயது, விருத்தாப்பியம்.

SB
3-103

வாலிபரிடத்தில், அதை, அல்லது இதை இப்பொழுதே செய்யுங்கள் என்று யாராவது சொன்னால்; போம், போம்,—மூத்து நரைத்தாபோனேன்? பல் விழுந்து கண் மாசுபடர்ந்தா போயிற்று? இன்னும் நாளும் பொழுதும் இல்லையா? என்று அலக்ஷியமாய்ப் பேசுவார்கள். "பாலவயது காலமறியாது;" அதாவது வாலிபருக்குக் காலத்தின் அருமை தெரியாது. தருணம் தப்பினால் மரணமல்லவோ?

நாம் அடிக்கடி, இப்போதென்ன அவசரம்? விருத்தாப்பியத்தில் அறிவாளிகளும், விவேகிகளுமாகலாம் என்று சொல்லுகிறோம். நினைத்தநேரம் பெருமழைபெய்யுமா? எருது நினைத்தநேரம் புன்செய் உழுவாருண்டா? நமக்கு வயது ஆக ஆக, நாம் நினைத்ததை நிறைவேற்ற அவகாசமற்றுப்போனோம் என்று நாமே உணர்ந்து துக்கப்படுவோம். இன்று செய்யவேண்டியதை நாளைக்கென்று கடத்திவைக்கவே கூடாது. இன்றென்பது நம்முடைய நாள், நாளை என்பது தேவனுடைய நாள்.

உனக்கு அறிவும், ஞானமும் வேண்டுமென்று நீ விரும்பினால் இக்ஷணமே அதை நாடு. அதற்கு இதுவே தருணம். "வாலவயதை அசட்டையில் கழித்தால்" முதிர்வயதில் அறிவும் ஞானமும் கிட்டாது. நீ மனுஷனாகும் காலத்தில் எல்லாரும் உன்னைக் கனம்பண்ணி, நேசிக்கவேண்டுமென்று எண்ணினால் இப்பொழுதே அதற்கேற்ற பிரயத்தனம் செய். அதற்கு இதுவே தருணம்.

காலை ஜெபம்.

ஆண்டவரே! போன ராத்திரியில் என்னைக் காப்பாற்றி இந்தப் பகலைக் காணும்படி கிருபை செய்ததற்காக உம்மை ஸ்துதிக்கிறேன். நான் செய்த பாவங்களுக்கு ஒரு கணக்கில்லை. என் பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் இயேசுகிறிஸ்துவினிமித்தம் மன்னித்து, உம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு எனக்குள் சுத்த இருதயத்தைச் சிருஷ்டித்தருளும். இன்று பகலில் நான் பாவஞ்செய்யாதபடி என்னைக் காத்து புண்ணியம் செய்யும்படி ஏவியருளும். என் சிநேகிதரையும் பந்துக்களையும் ஆசீர்வதித்து, அவர்களும், சகல மனுஷரும் உம்மை அறிந்து, உம்மில் அன்புகூரும்படி அருள்புரியும். இந்த விண்ணப்பத்தை இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய் அநுக்கிரகித்தருளவேண்டுமென்று தாழ்மையாய் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். ஆமென்.

மாலை ஜெபம்.

கிருபையுள்ள கர்த்தாவே! இந்த இரவில் அடியேனைக் கண்ணோக்கிப்பாரும். கடந்த பகலில் நான் நினைவாலும், வார்த்தையாலும், செய்கையாலும் நடப்பித்த பாவங்களையெல்லாம் இயேசுகிறிஸ்துவினிமித்தம் தயவாய் மன்னித்தருளும். உம்முடைய பரிசுத்த ஆவியானவர் என் இருதயத்தைச் சுத்தமாக்குவாராக. என் சிநேகிதரையும், சகல மனிதரையும்

ஆசீர்வதித்தருளும். இந்த இராத்திரியில் நேரிடும் சகல விக்கி னங்களுக்கும்மோசங்களுக்கும் என்னை விலக்கிக்காத்து, நான் உயிரோடிருக்கும் காலமெல்லாம் உமக்குப் பிரியமாய் நடந்து வரும்படி என்னை ஏவி, நான் மரிக்கும்போது என் ஆத்துமா உம்மோடு சதாகாலமாய் வாழ்ந்திருக்கக் கிருபை செய்யும். இந்த மன்றாட்டை இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆமென்.

கிறிஸ்து தமது சீஷருக்குப் படிப்பித்த ஜெபம்.

பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே, உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக. உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக. உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறது போல, பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக. அன்றன்றுள்ள எங்கள் அப்பத்தை எங்களுக்கு இன்று தாரும். எங்களுக்கு விரோதமாய்க் குற்றஞ்செய்கிறவர்களுக்கு நாங்கள் மன்னிக் கிறதுபோல, எங்கள் குற்றங்களை எங்களுக்கு மன்னியும். எங்களைச் சோதனைக்குள் பிரவேசிக்கப்பண்ணாமல் தீமையி னின்று எங்களை ரட்சித்துக்கொள்ளும். ராஜ்யமும் வல்ல மையும் மகிமையும் என்றென்றைக்கும் உம்முடையவை களே. ஆமென்.

சாப்பிடுமுன் செய்யும் ஜெபம்.

கர்த்தாவே! எனக்குத் தந்த ஆகாரத்தை ஆசீர்வதித்து என் ஆத்துமாவை ஜீவ அப்பத்தால் போஷிக்க வேண்டுமென்று இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். ஆமென்.

சாப்பிட்டபின் செய்யும் ஜெபம்.

கர்த்தாவே, நான் இப்பொழுது உண்ட உணவுக்காக உம்மை ஸ்துதிக்கிறேன். இந்த உணவினால் அடையும் பலத்தால் நான் உம்மை நேசிக்கவும் உமக்கு ஊழியஞ்செய்யவும் இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய்க் கிருபைசெய்தருளும். ஆமென்.

உலகநீதி.

(சுருக்கம்.)

ஓதாம லொருநாளு மிருக்கவேண்டாம்.
ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்லவேண்டாம்.
மாதாவை யொருநாளு மறக்கவேண்டாம்.
வஞ்சனைகள் செய்வாரோ டிணங்கவேண்டாம்.
போகாத விடந்தனிலே போகவேண்டாம்.
போகவிட்டுப் புறஞ்சொல்லித் திரியவேண்டாம்.
நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச் சொல்லவேண்டாம்.
நிலையில்லாக் காரியத்தை நிறுத்தவேண்டாம்.
நஞ்சுடனே யொருநாளும் பழகவேண்டாம்.
நல்லிணக்க மில்லாரோ டிணங்கவேண்டாம்.
அஞ்சாமற் றனிவழியே போகவேண்டாம்.
அடுத்தவரை யொருநாளுங் கெடுக்கவேண்டாம்.
மனம்போன போக்கெல்லாம் போகவேண்டாம்.
மாற்றானை யுறவென்று நம்பவேண்டாம்.
தனந்தேடி யுண்ணாமற் புதைக்கவேண்டாம்.
தருமத்தை யொருநாளு மறக்கவேண்டாம்.
சினந்தேடி யல்லலையுந் தேடவேண்டாம்.
சினந்திருந்தார் வாசல்வழி சேரவேண்டாம்.
குற்றமொன்றும் பாராட்டித் திரியவேண்டாம்.
கொலைகளவு செய்வாரோ டிணங்கவேண்டாம்.
கற்றவரை யொருநாளும் பழிக்கவேண்டாம்.
கொற்றவனோ டெதிர்மாறு பேசவேண்டாம்.

கோயிலில்லா வூரில் குடி யிருக்கவேண்டாம்.
வார்த்தைசொல்வார் வாய்பார்த்துத் திரியவேண்டாம்.
மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்கவேண்டாம்.
மூத்தோர்சொல் வார்த்தைதனை மறக்கவேண்டாம்.
முன்கோபக் காரரோ டிணங்கவேண்டாம்
வழிபறித்துத் திரிவாரோ டிணங்கவேண்டாம்.
கருதாமற் கருமங்கள் முடிக்கவேண்டாம்.
கணக்கழிவை யொருநாளும் பேசவேண்டாம்.
பொருவார்தம் போர்க்களத்திற் போகவேண்டாம்.
பொதுநிலத்தி லொருநாளு மிருக்கவேண்டாம்.
எளியாரை யெதிரிட்டுக் கொள்ளவேண்டாம்.
சேராத விடந்தனிலே சேரவேண்டாம்.
செய்தநன்றி யொருநாளு மறக்கவேண்டாம்.
யாரோடுங் குண்டுணியாய்த் திரியவேண்டாம்.
உற்றாரை யுதாசினங்கள் சொல்லவேண்டாம்.
பேரான காரியத்தைத் தவிர்க்கவேண்டாம்.
பிணைப்பட்டுத் துணைபோய் நீ திரியவேண்டாம்.
மனஞ்சலித்துச் சிலுகிட்டுத் திரியவேண்டாம்.
கண்ணழிவு செய்துதுயர் காட்டவேண்டாம்.
காணாத வார்த்தையைக்கட் டுரைக்கவேண்டாம்.
புண்படவே வார்த்தைகளைச் சொல்லவேண்டாம்.
புறஞ்சொல்லித் திரிவாரோ டிணங்கவேண்டாம்.
மறம்பேசித் திரிவாரோ டிணங்கவேண்டாம்.
வாதாடி வழக்குரைத்துச் சொல்லவேண்டாம்.
இறந்தாலும் பொய்தன்னைச் சொல்லவேண்டாம்.
ஏசலிட்ட வுற்றாரை நத்தவேண்டாம்.
திறம்பேசிக் கலகமிட்டுத் திரியவேண்டாம்.
தெய்வத்தை யொருநாளு மறக்கவேண்டாம்.

கொன்றைவேந்தன்.

(சுருக்கம்.)

அன்னையும் பிதாவு முன்னறி தெய்வம்.
ஆலயந் தொழுவது சாலவு நன்று.
ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்.
எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத் தகும்.
ஏவா மக்கண் மூவா மருந்து.
ஐயம் புகினும் செய்வன செய்.
ஒளவியம் பேசுத லாக்கத்திற் கழிவு.
கற்பெனப் படுவது சொற்றிறம் பாமை.
கிட்டா தாயின் வெட்டென மற.
கீழோ ராயினுந் தாழ வுரை.
கேட்டி னுறுதி கூட்டு முடைமை.
கைப்பொரு டன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி.
கௌவைச் சொல்லி னெவ்வருக்கும் பகை.
சான்றோ ரென்கை யீன்றோர்க் கழகு.
சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்.
சையொத் திருந்தா லைய மிட்டுண்.
சோம்ப ரென்பவர் தேம்பித் திரிவர்.
திரைகட லோடியுந் திரவியந் தேடு.
தீராக் கோபம் போராய் முடியும்.
தேடா தழிக்கிற் பாடாய் முடியும்.
தொழுதூண் சுவையி னுழுதூ ணினிது.
தோழனொடு மேழைமை பேசேல்.
நல்லிணக்க மல்ல தல்லற் படுத்தும்.
நுண்ணிய கருமமு மெண்ணித் துணி.

நைபவ ரெனினும் நொய்ய வுரையேல்.
புலையுங் கொலையுங் களவுந் தவிர்.
பூரியோர்க் கில்லை சீரிய வொழுக்கம்.
பையச் சென்றால் வையம் தாங்கும்.
போனக மென்பது தானுழந் துண்டல்.
முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்.
மூத்தோர் சொல்லும் வார்த்தை யமிர்தம்.
மேழிச் செல்வங் கோழை படாது.
வளவ னாயினு மளவறிந் தழித்துண்.
வீரன் கேண்மை கூரம் பாகும்.
உரவோ ரென்கை யிரவா திருத்தல்.
ஊக்க முடைமை யாக்கத்திற் கழகு.
ஓதாதார்க் கில்லை யுணர்வொடு மொழுக்கம்.

S. P. C. K. Press, Vepery, Madras—1895.